

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

Al. Józefa Piłsudskiego 38
35-001 Rzeszów

WOOS.420.21.1.2025.NH.53

Rzeszów, dnia 30 września 2025 r.

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Działając na podstawie

- art. 104 i 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.);
- art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. p, art. 84, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.);

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 marca 2025 r., Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez Pana Marka Ustrobińskiego – Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Rzeszowie, działającego za pośrednictwem Pełnomocnika Pana Karola Malinowskiego, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego oraz rozbudowa wybranych elementów infrastrukturalnych planowanej drogi ekspresowej S19 w ramach zadania inwestycyjnego „Budowa drogi ekspresowej S19 na odcinku Lutcza - Domaradz (z węzłem) dł. ok. 6,43 km”” oraz niżej wymienionej dokumentacji:

- 1) karty informacyjnej przedsięwzięcia z uzupełnieniami,
- 2) mapy z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie ono oddziaływać,
- 3) poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej, obejmującej teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz teren, na który będzie ono oddziaływać,

orzekam

STWIERDZAM brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego oraz rozbudowa wybranych elementów infrastrukturalnych planowanej drogi ekspresowej S19 w ramach zadania inwestycyjnego „Budowa drogi ekspresowej S19 na odcinku Lutcza - Domaradz (z węzłem) dł. ok. 6,43 km””, o ile spełnione będą następujące warunki:

I. Etap budowy:

1. Place budowy i ich zaplecza oraz drogi techniczne zorganizować w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie jego powierzchni, a po zakończeniu prac teren przywrócić do stanu umożliwiającego jego użytkowanie.
2. Prace budowlane w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem, prowadzić należy wyłącznie w porze dziennej, tj. od godz. 6.00 do 22.00. Ograniczenie to nie dotyczy prac, których uwarunkowania technologiczne, nie pozwalają na ich przerwanie
3. Sąsiadujące z planowanym przedsięwzięciem stanowiska chronionych gatunków i tereny podmokłe, należy na czas prowadzonych prac przygotowawczych i budowlanych, odgrodzić (np. za pomocą siatki polimerowej, siatki stalowej, geotkaniny lub geowłókniny o wysokości ok. 1,5 m rozpiętej na drewnianych palikach lub drewnianych parkanów). Konieczne jest również bezwzględne ograniczenie robót w ich sąsiedztwie do pasa objętego projektowanymi liniami rozgraniczającymi. Należy umieścić tabliczki informacyjne w jakim celu grodzenia są wykonane oraz rozpięcie taśmy ostrzegawczej w celu ich uwidocznienia. Wszelkie prace w rejonie występowania chronionych gatunków i terenów podmokłych, względem których wskazano potrzebę minimalizacji oddziaływań, powinny być prowadzone pod nadzorem przyrodniczym. Lokalizacja, rodzaj i sposób wykonania grodzień ochronnych powinien zostać ustalony przez nadzór przyrodniczy. Pracownik nadzoru przyrodniczego powinien zweryfikować aktualny zasięg występowania chronionych gatunków i ich siedlisk oraz terenów podmokłych. Nadzór przyrodniczy powinien w razie potrzeby wyznaczyć dodatkowe lokalizacje tymczasowych grodzień ochronnych. Po zakończeniu prac budowlanych tymczasowe ogrodzenie zostanie usunięte.
4. Do oświetlenia zaplecza budowy, baz postojowych, placu budowy itp. należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV (np. lampy sodowe lub lampy LED). Zalecana temperatura barwowa nie powinna przekraczać 3000 K. Niedopuszczalne jest stosowanie lamp rtęciowych. Oświetlenie powinno być jak najmniej intensywne, o cieplej barwie i skierowane wyłącznie w kierunku elementu, który ma oświetlać. Należy stosować zamknięte obudowy źródeł światła.
5. Wykonawca robót budowlanych na potrzeby budowy tymczasowego łącznika winien korzystać z istniejących dróg, które dopuszczają ruch pojazdów ciężkich. Po terenie budowy należy poruszać się tymczasowo wyznaczonymi drogami na terenie, do którego inwestor uzyska tytuł prawny. Drogi technologiczne należy wyznaczyć z uwzględnieniem jak najmniejszej liczby kolizji z ciekami, w sposób zapewniający swobodny przepływ wód w ciekach. Niedopuszczalne jest organizowanie przejazdów pojazdów w bród przez koryta cieków. Wyznaczone drogi tymczasowe powinny w maksymalnym stopniu pokrywać się z drogami docelowymi. Lokalizacja dróg tymczasowych powinna być wybierana przy udziale nadzoru przyrodniczego.
6. Wycinka drzew i krzewów powinna wynikać wyłącznie z potrzeb realizacji przedsięwzięcia i powinna zostać przeprowadzona poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 1 marca do 15 października. W przypadku zaistnienia konieczności wycinki pojedynczych drzew/krzewów w ww. okresie lęgowym (np. z uwagi na kolizję z niezinwentaryzowanym uzbrojeniem podziemnym), możliwe jest wykonanie prac jedynie w przypadku potwierdzenia przez ornitologa (obserwacje te powinny się odbyć w okresie 1-3 dni przed terminem planowanej wycinki), iż dane drzewo/krzew nie jest wykorzystywane przez ptaki, jako miejsce gniazdowania, jak również, że jego wycinka nie będzie stanowiła zagrożenia dla innych gniazdujących w sąsiedztwie ptaków. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, wycinkę należy wstrzymać do momentu wyprowadzenia lęgów przez te gatunki lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków ptaków.

7. Wycinka drzew, w szczególności starych, dziuplastych, powinna zostać poprzedzona kontrolą specjalistów nadzoru przyrodniczego pod kątem występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów (w tym porostów). Po przeprowadzeniu wycinki, ścięte pnie drzew dziuplastych muszą zostać ponownie poddane szczegółowym oględzinom i pozostać w miejscu ich ścięcia na 24 godziny, z uwagi na potencjalne kryjówki nietoperzy (działanie to umożliwi wylot nietoperzy w przypadku ich ewentualnej obecności). W razie stwierdzenia występowania na przewidzianych do wycinki drzewach chronionych gatunków, wycinkę należy wstrzymać do momentu opuszczenia drzew przez zwierzęta lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków.
8. Część karp i kłód pochodzących z karczowania drzew należy wykorzystać jako element zagospodarowania przejść dla zwierząt.
9. Prace związane z wyburzeniem obiektów kubaturowych, powinny być poprzedzone (1-3 dni przed terminem planowanej rozbiórki) kontrolą specjalistów z nadzoru przyrodniczego pod kątem obecności w nich nietoperzy, ptaków i innych chronionych gatunków zwierząt. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków, wyburzenie należy wstrzymać do momentu opuszczenia tych obiektów (np. po wyprowadzeniu lęgów) lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków zwierząt.
10. Zdjęcie wierzchniej warstwy gleby (humusu) wraz z roślinnością zielną, powinno zostać przeprowadzone poza głównym okresem wegetacyjnym, tj. poza okresem od 1 marca do 31 października. W przypadku konieczności wykonywania ww. prac ziemnych w ww. okresie, prace te powinny być poprzedzone kontrolą specjalistów nadzoru przyrodniczego pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt w okresie 1-3 dni przed planowanym terminem zdjęcia humusu. Prace te należy prowadzić od środka ku brzegom terenu, przez który biegnie trasa planowanej inwestycji, aby umożliwić zwierzętom bezpieczne opuszczenie terenu prowadzonych prac ziemnych. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków, zdejmowanie humusu należy wstrzymać do momentu opuszczenia danego terenu przez te zwierzęta (np. do zakończenia lęgów, wyprowadzenia młodych) lub do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków. Skład specjalistów nadzoru przyrodniczego powinien być dostosowany do terminu i miejsca prowadzonych prac ziemnych.
11. Zdjętą wierzchnią, urodzajną warstwę ziemi należy składować na placu budowy w sposób uporządkowany (pryzmy), celem jej dalszego wykorzystania do urządzania terenów zieleni przydrożnej, zagospodarowania przejść dla zwierząt, umacniania skarp, kształtowania powierzchni itp. Zdjęty humus należy przechowywać w przyzmach lub wałach o wysokości do 4 m przez okres nie dłuższy niż 2 lata poza dolinami cieków i terenami podmokłymi oraz poza terenami zadrzewionymi, zinwentaryzowanymi siedliskami przyrodniczymi i stanowiskami chronionych gatunków. Pryzmy powinny być kształtowane w taki sposób, aby zachować ich stateczność i równocześnie ograniczyć zajętość terenu, możliwość rozmycia w czasie opadów lub zasiedlenie przez chronione gatunki (np. przez brzegówkę). Należy zapobiec degradacji humusu, związanej z przesuszeniem, zachwaszczeniem, wietrzeniem itp. Przy dłuższych okresach bez opadów składowany humus zraszać wodą, nie dopuszczać do nadmiernego zachwaszczenia (np. poprzez wykoszenie roślinności, bądź przemieszanie).
12. Ograniczyć do niezbędnego minimum zasięg wymiany gruntów, w szczególności w dolinach przekraczanych cieków wodnych oraz w miejscach kolizji inwestycji z siedliskami przyrodniczymi, stanowiskami chronionych gatunków roślin i terenami podmokłymi. W miejscach tych nie należy stosować humusu zanieczyszczonego roślinami inwazyjnymi. Zidentyfikować gatunki inwazyjne i nadzorować ich utylizację. Niezanieczyszczone masy ziemne należy w jak największym stopniu zagospodarować na terenie przedsięwzięcia.
13. Prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w zasięgu rzutu pionowego koron drzew

i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu, należy wykonywać w sposób jak najmniej im szkodzący, tj. w szczególności:

- pnie drzew zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi na czas budowy poprzez ich owinięcie matami wiklinowymi lub słomianymi (o wymiarach 1,7 x 1,5 m), a następnie ich oszalowanie deskami do wysokości 1,5-2 m (w zależności od wysokości drzewa); osłony należy minimum trzykrotnie opasać drutem, co 0,4-0,6 m;
 - grupy drzew/krzewów wygrodzić płotem o min. wysokości 1,5 m, w sposób uniemożliwiający uszkodzenie pni; powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron powiększonemu o bufor w wielkości 1-2 m;
 - wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew przeprowadzać ręcznie lub niewielkimi koparkami lub w maksymalnym stopniu wykorzystywać metody bezwykopowe;
 - przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych; nie należy uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;
 - w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne: uszkodzone korzenie należy przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych – gałąź należy przyciąć „na obrączkę”; dopuszczalnym nietoksycznym środkiem, którym można zabezpieczyć odkrytą miazgę przed wyschnięciem, jest preparat pełniący funkcję tzw. sztucznej kory (pokrywa się nim wyłącznie brzeg rany stycznej/poprzecznej); glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze;
 - pozostawianie korzeni odsłoniętych nie powinno trwać dłużej niż 2 godziny; wyjątek stanowi pozostawianie korzeni w słońcu trwające nie dłużej niż 1 godzinę i na powietrzu w dni wilgotne nie dłużej niż 8 godzin; do zabezpieczenia korzeni przed wysychaniem należy użyć np. wilgotnego torfu, mat lub tkanin jutowych, które należy regularnie zwilżać wodą; podobnie w okresie zimowym należy zabezpieczać odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą np. mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami;
 - nie lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu; szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew cementu, wapna i gruzu;
 - nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;
 - w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach.
14. Wszelkie prace ingerujące w koryta cieków wodnych, które mogą powodować naruszenie struktury brzegów, dna oraz powstanie zawiesiny i zmętnienie wody (np. związane z umocnieniem i porządkowaniem koryt cieków, korektą ich przebiegu, umocnieniem wylotów przepustów), należy prowadzić przy niskich stanach wód, poza okresami rozrodu i migracji płazów oraz tarła ryb (tj. poza okresami 1 marca - 31 lipca i 1 września - 31 grudnia) oraz pod nadzorem przyrodniczym celem wskazania ewentualnych dodatkowych działań minimalizujących. W przypadku konieczności przeprowadzenia prac budowlanych w ww. okresach, należy je wykonać po zastosowaniu działań eliminujących/ograniczających możliwe negatywne skutki prac budowlanych (np. stosując tymczasowe wygrodzenia herpetologiczne uniemożliwiające dostawanie się płazów na teren prowadzonych prac).

15. Prace związane z ingerencją w koryta cieków wodnych zostaną przeprowadzone wyłącznie w zakresie niezbędnym dla zachowania bezpieczeństwa projektowanych obiektów inżynierskich. Należy stosować wyłącznie metody i materiały naturalne (np. roślinność stabilizującą, faszynę, paliki drewniane, narzut kamienny) lub geosyntetyki (zasypane warstwą gruntu). Grubość warstwy narzutu nie może zaburzać naturalnego przepływu wody. Nie należy stosować gabionów. Elementy betonowe należy stosować tylko w sytuacjach koniecznych i przy braku rozwiązań alternatywnych. W przypadku konieczności zastosowania umocnień w postaci płyt ażurowych powinny one posiadać duże oczka umożliwiające spontaniczny rozwój roślinności. Usuwanie z koryt systemów korzeniowych drzew i kamieni powinno być podyktowane wyłącznie realnym zagrożeniem stwarzanym przez te elementy dla danego obiektu inżynierskiego. Bez względu na rodzaj umocnienia należy zachować możliwość swobodnego przemieszczania się wszystkich występujących gatunków zwierząt (w tym małych) w poprzek i wzdłuż koryta cieków, np. poprzez zachowanie nachylenia umacnianych skarp nie większego niż 1:2 (dopuszczalne jest większe nachylenie w sytuacji braku możliwości rozwiązań technicznych) z dopuszczeniem zachowania naturalnego nachylenia skarp koryt, zasypywanie szczelin pomiędzy głazami frakcją pośrednią, gruntem rodzimym i urodzajnym oraz obsianiem trawą – w przypadku stosowania kamienia łamanego o grubej frakcji, w przypadku stosowania geosyntetyków należy stosować zasypanie gruntem rodzimym i urodzajnym wraz z obsianiem trawą na pełną wysokość skarp. Ewentualne uszkodzenia struktur brzegów i dna należy niezwłocznie usunąć i przywrócić do stanu poprzedniego. Prace prowadzone w korytach, tam, gdzie jest to możliwe, będą wykonywane ręcznie. Należy unikać stosowania ciężkiego sprzętu mechanicznego. Prace związane z ingerencją w koryta cieków będą prowadzone wyłącznie ze stanowisk brzegowych i etapowo (nie mogą się odbywać na obu brzegach jednocześnie). Wykonywane roboty w obrębie koryt cieków i rowów nie mogą zakłócać ciągłości przepływu w nich wody, stosunków wodnych na gruntach przyległych, jak również powodować powstawania progów piętrzących itp. Wycinka drzew i krzewów nadwodnych powinna być ograniczona do niezbędnego minimum, wynikającego wyłącznie z braku możliwości zastosowania innych technologii wykonania prac ziemnych.
16. Wody przekraczanych cieków wodnych należy zabezpieczyć w okresie prowadzenia prac związanych z budową/rozbiórką obiektów inżynierskich przed przedostaniem się do nich odpadów i materiałów budowlanych (np. stosowanie platform roboczych, siatek metalowych o odpowiednio małych oczkach, zasieków, grodzień itp.).
17. Przekraczanie cieków wodnych liniową infrastrukturą techniczną (kabel energetyczny, kanał technologiczny, sieć telekomunikacyjna, wodociąg itp.) będzie wykonywane metodą bezwykopową, bez ingerencji w koryta i brzegi cieków oraz towarzyszącą im roślinność wysoką oraz średnią i bez potrzeby wykonania umocnienia koryt cieków.
18. Na odcinkach sąsiadujących z ciekami wodnymi, zbiornikami wodnymi i terenami podmokłymi (znajdującymi się w odległości do co najmniej 50 m), prace związane odwodnieniowe będą prowadzone w taki sposób, aby nie doprowadzić do pogorszenia występujących stosunków wodnych, np. poprzez fazowanie robót, wykonywanie głębokich wykopów krótkimi odcinkami, wykonywanie odwodnienia po wcześniejszym odizolowaniu terenu wykopu od otoczenia przy użyciu odpowiednich zapór (np. ścianek Larsena) wkopanych poniżej poziomu wód gruntowych, wykonanie odwodnienia powyżej stwierdzonego poziomu wody gruntowej, zastosowanie metod ograniczających ilość odpompowywanej wody i czas jego prowadzenia. Okres prac odwodnieniowych w ww. miejscach powinien zostać maksymalnie ograniczony oraz prowadzony pod nadzorem przyrodniczym.
19. Wody z odwodnienia wykopów budowlanych przed wprowadzeniem do cieków naturalnych będą oczyszczane ze względu na zawartość zawiesiny ogólnej.
20. Miejsca możliwej wzmożonej aktywności płazów należy zabezpieczyć (odgrodzić) na czas prowadzenia prac przygotowawczych i budowlanych tymczasowym płótkiem herpetologicznym (celem uniemożliwienia wchodzenia płazów na teren budowy). Tymczasowe grodzienia powinny być szczelne, wykonane z grubej folii polimerowej

(gładkiej), geotkaniny lub geowłókniny (nie należy stosować siatek) i mieć wysokość min. 60 cm. Przy montażu ogrodzenia wykonanego z folii czy geowłókniny, należy szczególną uwagę zwrócić na staranne wykonanie łączeń sąsiednich elementów ogrodzenia (pasów materiału). Zastosowany materiał musi być częściowo wkopany w ziemię (na głębokość min. 10 cm) i posiadać tzw. przewieszkę tj. odgięcie (min. 10 cm) materiału w górnej części na zewnątrz terenu prowadzonych prac budowlanych (w kierunku otaczającego terenu) pod kątem 45-90°. Płotki powinny posiadać „zawrotkę”, tj. zakończenie na kształt litery „U”, o wymiarach zalecanych 30-50 x 70-80 cm. Po zewnętrznej stronie ogrodzenia należy usunąć wyższą roślinność, w tym krzewy, w pasie szerokości ok. 1 m. Wzdłuż ogrodzenia ochronnego można wykopać dołki o wymiarach ok. 0,5 x 0,5 x 0,2 m, które będą wyłożone folią. Jako pułapki na wędrujące płazy i gady można też zastosować wiadra z tworzyw sztucznych (wkopane równo z gruntem, przylegające do ogrodzenia), z przepuszczalnym dnem (z otworami w dnie) oraz w ich wnętrzu umieścić gałązki, wystające ponad krawędź wiadra w celu umożliwienia opuszczenia pułapek innym zwierzętom (np. drobnym ssakom, owadom). Można zrezygnować ze stosowania dołków/wiader łownych na rzecz częstszych kontroli nadzoru przyrodniczego. Co najmniej dwa razy dziennie – rano i wieczorem – nadzór przyrodniczy będzie przeprowadzał zbieranie gromadzących się wzdłuż ogrodzenia płazów, wybierając także te z dołków/wiader i przenosząc je we właściwe siedliska, położone w bezpiecznej odległości od prac budowlanych. Kontrola nadzoru przyrodniczego powinna odbywać się regularnie w okresie aktywności płazów, a jej częstotliwość powinna być odpowiednio zwiększona w okresie ich intensywnych migracji. Zaleca się, aby zabezpieczenie zostało wykonane do 15 lutego, ewentualnie później (termin uzależniony od zalegania pokrywy śnieżnej, panującej temperatury i warunków atmosferycznych), czyli przed rozpoczęciem wędrówek płazów. Ogrodzenia muszą pozostać funkcjonalne do 31 października każdego roku, po tym okresie można je zdemontować lub pozostawić na okres zimowy. W przypadku pozostawienia ogrodzeń na okres zimowy, przed rozpoczęciem migracji wiosennych (do 15 lutego, a w przypadku zalegania pokrywy śnieżnej, bezpośrednio po stopnieniu) należy dokonać kontroli szczelności ogrodzeń z usunięciem wszelkich uszkodzeń i nieszczelności.

Orientacyjny kilometraż tymczasowych płotków ochronnych: 0+210 – 0+510 DP1935R (strona lewa), 0+100 – 0+140 DK19 (lewa), 0+180 – 0+355 DK19 (lewa) i 0+280 – 0+400 DK19 (prawa) oraz płotki w rejonie włączenia rowu R-19.1 do cieku Dopływ z Nowej Wsi (po stronie prawej od DK19).

Dokładna lokalizacja tymczasowych grodzien herpetologicznych i termin ich wykonania zostaną wskazane przez nadzór przyrodniczy. Nadzór przyrodniczy w sytuacjach koniecznych wskaże dodatkowe odcinki wymagające zastosowania tymczasowych płotków herpetologicznych (np. w miejscach występowania zastoisk wody, wykopów wypełnionych wodą). Montaż płotków będzie prowadzony pod nadzorem herpetologa. Stan techniczny płotków (szczelność) należy kontrolować podczas całego okresu realizacji inwestycji.

21. Znajdujące się na terenie budowy wykopy (np. pod konstrukcje nośne), studzienki, drenaż odprowadzający i inne potencjalne pułapki ekologiczne, do których mogą wpadać płazy (i inne małe zwierzęta) należy zabezpieczyć w taki sposób, aby uniemożliwić im dostanie się do nich (np. poprzez stosowanie szczelnych przykryć, wygrodzeń) lub też zastosować rozwiązania umożliwiające samodzielne wydostanie się z nich (np. pochylnie, pozostawianie wypłaszczenia jednej ze ścian). W przypadku wykopów liniowych powinny być one realizowane na możliwie krótkich odcinkach i możliwie szybko zasypywane. Studzienki powinny wystawać na wysokość ok. 25-30 cm ponad powierzchnię gruntu. Otwory górne studzienek muszą być szczelnie zamknięte, lub jeśli to nie jest możliwe, zabezpieczone siatką o oczkach mniejszych niż 0,5 x 0,5 cm. Identycznie powinny być zabezpieczone wszelkie wloty boczne. Codziennie rano przed rozpoczęciem robót, a następnie bezpośrednio przed zasypaniem wykopów i innych zagłębień terenowych powstałych w trakcie prac budowlanych, należy sprawdzić, czy nie zostały w nich uwięzione zwierzęta. Znajdujące się w „pułapkach” płazy i inne zwierzęta powinny być

niezwłocznie uwalniane i przenoszone w odpowiednie danemu gatunkowi siedliska, poza strefę prowadzonych prac.

22. Nie dopuścić do tworzenia się w zasięgu prowadzonych prac budowlanych zastoisk z wodą, celem uniknięcia ich zasiedlenia przez płazy. W razie stwierdzenia zastoisk, po wykluczeniu ich zasiedlenia przez płazy lub gady, należy je jak najszybciej usunąć. W przypadku stwierdzenia jaj, larw i osobników dorosłych płazów lub gadów w zastoiskach wody na placu budowy – należy je odłowić i przenieść w bezpieczne miejsce poza terenem realizacji.
23. Po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia należy usunąć wszelkie pozostałe po budowie zanieczyszczenia i niewykorzystane materiały, a następnie przeprowadzić uporządkowanie terenów. Nadmiar mas ziemnych powinien być usunięty z miejsc czasowego magazynowania, a teren uprzątnięty, aby zapobiec spontanicznemu rozwojowi roślinności gatunków inwazyjnych łatwo zajmujących odkryte powierzchnie. Masy ziemne nie mogą być wykorzystywane do zasypywania terenów podmokłych, zagłębień, zbiorowisk łąkowych itp. mogących stanowić tereny wartościowe przyrodniczo (np. dla płazów). Tereny sąsiadujące z inwestycją, których powierzchnia została zmieniona należy przywrócić do stanu sprzed realizacji lub stanu umożliwiającego jego użytkowanie. Uszkodzone powierzchnie gruntu zaleca się obsiać trawami (rodzimi gatunkami typowymi dla siedlisk występujących na danym terenie).
24. Po wykonaniu nasypów i rowów wskazane jest umocnienie skarp i obsianie ich trawami (rodzimi gatunkami typowymi dla siedlisk występujących na danym terenie), w taki sposób, aby erozja powierzchniowa została ograniczona do minimum, a frakcje tworzące zawiesiny nie przedostawały się do wód powierzchniowych.

II. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym:

1. Ekrany akustyczne zostaną wykonane w następujących lokalizacjach:

Lp.	km ok. początku	km ok. końca	Droga	Wysokość [m]	Strona L/P	Rodzaj ekranu
1	0+256	0+350	DK19	4,5	L	mieszany
2	0+353	0+430	DK19	3,5	L	mieszany
3	0+023	0+126	DP1935R	3,5	L	mieszany
4	0+126	0+152	DP1935R	3	L	mieszany
5	38+582	38+820	S19	3	P	pochłaniający

2. Ekran mieszany posiadać będzie dolną część pochłaniającą do wysokości 1,5 m, a górną część przeźroczystą.
3. Projektowane ekrany akustyczne będą charakteryzować się minimalną klasą izolacyjności akustycznej od dźwięków powietrznych na poziomie B3 (zgodnie z PN-EN 1793-2), $DLR \geq 24$ dB oraz minimalną klasą jednolitego wskaźnika oceny pochłaniania dźwięku A4 (zgodnie z PN-EN 1793-1), $DL\alpha \geq 13$ dB.
4. Na ekranach przeźroczystych należy umieścić znaki graficzne w postaci czarnych pionowych pasów o szerokości ok. 2 cm rozstawionych w odległości do 10 cm lub czarnych poziomych pasów o szerokości ok. 2 mm rozstawionych w odległości ok. 30 mm.
5. W celu uniemożliwienia przedostawania się drobnych zwierząt na drogę, panele akustyczne będą szczelnie połączone z podwaliną, aby nie występowała wolna przestrzeń pomiędzy ekranem a podłożem. Podwalina powinna być zagłębiona w gruncie na głębokość min. 10 cm. Wszelkie ubytki spowodowane osiadaniem lub osuwaniem się ziemi ze skarp należy niezwłocznie uzupełniać.
6. Nie obsadzać drzewami i krzewami ekranów akustycznych. Nie nasadzać pnączy na przeźroczystych ekranach oraz na wszelkich ekranach od strony jezdni, a w razie pojawienia się pnączy, należy natychmiast je usuwać.

7. Po obu stronach wlotów przejść dla małych zwierząt i płazów, na odcinkach nie krótszych niż 100 m od osi przepustu, w każdym kierunku, należy zainstalować na stałe samodzielne ogrodzenia herpetologiczne naprowadzające zwierzęta do wlotów przejść. Ogrodzenia powinny być wykonane (w zależności od lokalnych uwarunkowań) jako ażurowe (siatka stalowa o oczkach nie większych niż 0,5 x 0,5 cm, rozpięta na słupkach stalowych rozstawionych w odległości nie większej niż co 150-200 cm) lub pełne (np. płyty betonowe, prefabrykaty betonowe kształtowe, płyty stalowe, płyty polimerowe) o wysokości 60 cm, wkopane w ziemię na głębokość min. 30 cm (w przypadku stosowania elementów pełnych należy stosować zintegrowany pas (bieżnię) przeznaczony dla ruchu zwierząt, częściowo wkopany w ziemię), wyposażone w tzw. przewieszkę tj. odgięcie (min. 10 cm) materiału w górnej części na zewnątrz pasa drogowego pod kątem 45-90° oraz w razie potrzeby w „zawrotkę”, tj. zakończenie na kształt litery „U”, o zalecanych wymiarach 30-50 x 70-80 cm. W miejscach, gdzie zachodzi konieczność przerwania samodzielnych wygradzeń herpetologicznych należy zastosować rynny wpadowe o szer. min. 50 cm z kratą posiadającą szczeliny o szerokości ok. 6 cm. Połączenie wygradzenia herpetologicznego z rynną wpadową należy wykonać od strony drogi. Długość ww. ogrodzenia ochronno-naprowadzającego może być skrócona, jeżeli ogrodzenie zostanie doprowadzone do innego elementu infrastruktury lub przeszkody, który pełnić będzie funkcję ochronną, jak również w sytuacjach, kiedy uwarunkowania wynikające z topografii lub zagospodarowania terenu uniemożliwiają zastosowanie 100 m ogrodzeń w obu kierunkach. Konstrukcje ochronno-naprowadzające winny być prowadzone równolegle do podstawy nasypu drogowego i łączyć się szczelnie z czołem przepustu, uniemożliwiając przedostanie się zwierząt na pas ruchu. W pasie bezpośrednio przylegającym do ogrodzeń ochronno-naprowadzających nie należy stosować wysiewu i nasadzeń roślinności, które umożliwiałyby płazom wspinanie i przekraczanie ogrodzeń oraz utrudniałyby naprowadzanie zwierząt do przejść.
8. W przypadku oświetlenia drogowego, należy zastosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV (np. lampy sodowe lub lampy LED). Zalecana temperatura barwowa nie powinna przekraczać 3000 K. Niedopuszczalne jest stosowanie lamp rtęciowych. Oświetlenie powinno być jak najmniej intensywne, o cieplej barwie i skierowane wyłącznie w kierunku elementu, który ma oświetlać (nie powodujące efektu łuny i rozproszenia). Należy stosować zamknięte obudowy źródeł światła.
9. Zbiornikom retencyjnym należy nadawać kształty nieregularne (dopuszczalne są zbiorniki wykonane na bazie zaokrąglonych kształtów), oraz obsadzić wokół roślinnością odpowiednią do siedliska (celem wkomponowania w krajobraz). Ograniczyć do niezbędnego minimum, wynikającego z zapewnienia trwałości konstrukcji i uwarunkowań terenowych, stosowanie elementów żelbetowych i betonowych (zwłaszcza z betonu lanego).
10. Zaprojektować przejścia dla zwierząt:
- km ok. 0+762 (DP1935R) – MD-6 (przejście dla małych zwierząt zintegrowane z ciekim Dopływ spod Nowej Wsi); minimalne wymiary części przeznaczonej dla migracji zwierząt: szerokość – 2 x 1,5 m, wysokość – 1,5 m;
 - km ok. 0+413,6 (DP1935R) – PZM-32B (przejście dla małych zwierząt zintegrowane z ciekim Dopływ spod Nowej Wsi); minimalne wymiary części przeznaczonej dla migracji zwierząt: szerokość – 2 x 1,5 m, wysokość – 1,5 m.
11. Przy projektowaniu przejść dla zwierząt i zagospodarowaniu ich otoczenia należy uwzględnić poniższe zalecenia:
- a) w przypadku przejść dolnych zachowany zostanie współczynnik względnej ciasnoty: $\geq 0,07$ dla zwierząt małych;
 - b) przejścia dolne dla małych zwierząt, w tym zespolone z ciekim, powinny mieć przekrój prostokątny lub eliptyczny/łukowy; przepust może być wykonany z betonu, tworzywa sztucznego lub metalu;
 - c) w przypadku przejść zespolonych z ciekami powinny być one wyposażone w obustronne pasy suchego terenu położone powyżej poziomu wody średniej i pokryte ziemią mineralną o wyrównanej powierzchni, możliwie łagodnie opadające

w kierunku cieku i łagodnie łączące się z otoczeniem przyjscia (bez gwałtownych załamów w pionie i poziomie); w przypadku przejść dla małych zwierząt dopuszcza się zastosowanie obustronnych półek pokrytych w sposób szczelny i trwały min. 10 cm grubości warstwą gruntu rodzimego;

- d) zagospodarowanie powierzchni przejść i obszarów do nich wymaga:
- utworzenia na powierzchni przejść warstwy gruntu o miąższości minimalnej:
 - dla traw, roślinności zielnej i bylin: $\geq 0,3$ m, w tym minimum 0,1 m warstwy urodzajnej o dużej zawartości próchnicy,
 - dla krzewów: $\geq 0,6$ m, w tym minimum 0,3 m warstwy urodzajnej o dużej zawartości próchnicy,
 - dla drzew: $\geq 1,0$ m, w tym minimum 0,3 m warstwy urodzajnej o dużej zawartości próchnicy;
 - pokrycia dna przejść dla małych zwierząt warstwą gleby mineralnej o wyrównanej powierzchni; w przypadku przejść dla płazów powinna to być gleba o dużych zdolnościach retencjonowania wody opadowej (w tym gleba organiczna);
 - w przypadku obiektów zespolonych z ciekim należy zachować w jak największym stopniu roślinność naturalną (pozostawić drzewa i krzewy nie kolidujące z budową obiektów rosnące wzdłuż cieku/rowu, nasadzić zieleń zbliżoną w jak największym zakresie do poprzedniej);
 - dostosowania charakteru i struktury roślinności do występującej w otoczeniu przejścia, z uwzględnieniem gatunków potencjalnej roślinności naturalnej i roślinności rzeczywistej;
 - dopuszczenia i wspierania spontanicznej ekspansji i naturalnej sukcesji roślinności z ograniczeniem do minimum wszelkich zabiegów gospodarczych związanych z utrzymaniem roślinności;
 - kształtowania trawiastej pokrywy roślinnej w obrębie przejść dolnych (w zasięgu strefy usłonecznionej) i dość przez wysiew gatunków traw o średnim i wysokim pokroju;
 - rozmieszczenia przy wylotach przejść dolnych (o ile zezwalają na to odrębne przepisy oraz ukształtowanie terenu) większych głazów (kilka/kilkanaście sztuk), pojedynczo i w małych grupach;
 - w przypadku, gdy przejścia mają być wykorzystywane przez gady zaleca się uwzględnić konieczność kształtowania ciągłych pasów roślinności (szerokości ≥ 2 m) z elementami dodatkowymi (np. głazy, kłody, karpy, gałęzie) w miejscach najsilniej usłonecznionych;
 - w przypadku, gdy przejście ma być wykorzystywane przez małe zwierzęta (małe ssaki roślinożerne i drapieżne, bezkręgowce), konieczne jest zaprojektowanie odpowiedniej struktury roślinności złożonej z gatunków zapewniających bazę pokarmową oraz dogodnie miejsca ukrycia; mikrosiedliska powinny być tworzone z wykorzystaniem roślinności oraz głazów, karp korzeniowych, kłód drewna, konarów, gałęzi itp.;
 - w pobliżu przejść dla zwierząt wprowadzane nasadzenia drzew należy zabezpieczyć przed zgryzaniem przez zwierzęta (np. przy użyciu siatki lub perforowanych rulonów);
- e) przy projektowaniu i zagospodarowaniu bezpośredniego otoczenia przejść (w tym przepustów dla małych zwierząt):
- w przypadku przejść dolnych należy tak projektować konstrukcje obiektów, by betonowe powierzchnie przyczółków były w możliwie największym stopniu osłonięte warstwą gruntu (docelowo roślinnością osłonową); należy w maksymalnym stopniu ograniczyć projektowanie przejść technicznych, schodów, kładek, balustrad itp. położonych przy wylotach przejść dla zwierząt;
 - w przypadku przejść dolnych skarpy oporowe i nasypy przy przyczółkach powinny łączyć się płynnie z krawędziami betonowej konstrukcji przyczółków, maksymalnie je osłaniając;
 - ogrodzenia ochronne przy przejściach dolnych należy prowadzić przy podstawach nasypów i skarp oporowych, łącząc je szczelnie z krawędziami przyczółków;

- w przypadku przepustów dla małych zwierząt, płazów, zespolonych z ciekami, ogrodzenia ochronno-naprowadzające muszą łączyć się w sposób szczelny z czołem przepustu (przepusty o świetle pionowym > 2 m) lub przechodzić bezpośrednio ponad wlotem/wyotem przepustu;
- umacnianie stoków, skarp oporowych i stromych nasypów (położonych w strefach dostępnych dla zwierząt) należy prowadzić z możliwie najszerszym wykorzystaniem metod biologicznych oraz geosyntetyków z docelowym wprowadzaniem pokrywy roślinnej; należy unikać betonowania skarp, w ostateczności można stosować ażurowe płyty betonowe o dużych oczkach (co najmniej 10 x 10 cm) umożliwiając (w ograniczonym stopniu) spontaniczny rozwój roślinności;
- koryta cieków znajdujących się w obrębie przejść powinny znajdować się w ich centralnej części;
- koryta cieków naturalnych znajdujących się w obrębie przejść powinny pozostać, w miarę możliwości technologicznych, w naturalnym przebiegu;
- umacnianie koryt wszelkich cieków wodnych oraz korekty ich przebiegu w obrębie przejść dolnych oraz w promieniu 50 m od przejścia należy prowadzić tylko w sytuacjach koniecznych wynikających z realnych zagrożeń dla obiektów inżynierskich, z wykorzystaniem metod i materiałów naturalnych (roślinność stabilizująca, faszyna, narzut kamienny o zmiennej granulacji) lub geosyntetyków (z zasypaniem gruntem), w ostateczności przy braku możliwości zastosowania innych rozwiązań – materiały betonowe (nie należy ich stosować w przypadku cieków naturalnych); bez względu na rodzaj umocnienia należy zachować możliwość swobodnego przemieszczania się wszystkich występujących na danym terenie gatunków zwierząt (w tym małych) w poprzek i wzdłuż koryta cieku, w tym celu, w zależności od sposobu umocnienia należy:
 - geosyntetyki – zasypać lub wypełnić szczelnie gruntem (geokraty) z zachowaniem nachylenia skarp nie większego niż 1:2 (nie dotyczy zachowywanego/odtworzanego naturalnego nachylenia cieku); w przypadku odpowiednich warunków świetlnych należy zastosować grunt urodzajny i wysiew traw,
 - narzut kamienny – zasypywanie szczelin pomiędzy głazami frakcją pośrednią i gruntem rodzimym (w wierzchniej warstwie) z dopuszczeniem ekspansji roślinności (ewentualny dodatkowy wysiew traw),
 - ażurowe płyty betonowe – powinny posiadać możliwie największe oczka z zasypaniem gruntem i w przypadku odpowiednich warunków świetlnych należy zastosować grunt urodzajny i wysiew traw; nachylenie umocnionych skarp nie większe niż 1:2;
- wszelkie naziemne obiekty związane z siecią odwodnień i inną infrastrukturą drogową powinny być położone w odległości co najmniej 50 m od krawędzi przejść; w obszarze przeznaczonym do przemieszczania się zwierząt nie mogą znajdować się obiekty odwodnieniowe, które mogłyby utrudniać ich ruch i ograniczać możliwość dojścia do przejścia – przede wszystkim ogrodzone zbiorniki oraz otwarte rowy o stromych skarpach (nachylenie > 1:2); w przypadku bezwzględnej konieczności lokalizacji zbiorników retencyjnych w odległości < 50 m od krawędzi przejść wynikającej z panujących trudnych uwarunkowań terenowych, należy przyjąć rozwiązania projektowe możliwie ograniczające ich ingerencję w strefy przemieszczania zwierząt (lokalizacja i kształt zbiorników, przebieg ogrodzenia drogowego, nasadzenia roślinności izolacyjnej itp.); wszystkie rowy przecinające powierzchnię przejść powinny być skanalizowane (rurociąg) lub, w przypadku braku takiej możliwości, powinny mieć wypłaszczone skarpy (do nachylenia min. 1:2,5) z pokryciem gruntowym;
- f) kształtowanie struktur naprowadzających zwierzęta do przejścia:
 - ogrodzenia ochronno-naprowadzające powinny posiadać płynne i szczelne połączenie ogrodzeń z wylotami przejść dolnych;

- g) celem ograniczenia użytkowania przejść przez ludzi należy je zabezpieczyć poprzez zastosowanie (o ile zezwalają na to odrębne przepisy oraz ukształtowanie terenu) następujących rozwiązań (odpowiednich dla danego przejścia – jego typu i lokalizacji):
- umieszczanie głazów o różnej wielkości, karp korzeniowych, kłód, stosów grubych gałęzi w poprzek możliwych stref przedostawania się ludzi; głazy i karpy powinny być częściowo zakopane (część nadziemna nie powinna być wyższa niż 40 cm) i na tyle duże, aby istotnie utrudnić ich usunięcie ciągnikiem; powinny być rozmieszczone gęsto (odstępów nieregularne i nie większe niż 150 cm), uniemożliwiając przejazdy samochodami i znacząco utrudniając przejazdy motocykli i quadów;
 - wykonanie punktowych wykopów oraz wałów ziemnych skutecznie utrudniających ruch pojazdów w miejscach szczególnie zagrożonych przejazdami;
 - wprowadzanie skupisk roślinności w zwartej i nieregularnej więźbie, wspieranie spontanicznej ekspansji i sukcesji naturalnej; wprowadzenie ciernistych gatunków krzewów.
12. Należy zaprojektować nasadzenia zieleni drogowej o funkcji izolacyjno-osłonowej, naprowadzającej, krajobrazowej i ozdobnej. Gatunki drzew i krzewów do nasadzeń należy dostosować do panujących w danym miejscu warunków siedliskowych i charakteru istniejącej zieleni oraz do zakładanych pełnionych funkcji. Należy wykluczyć stosowanie gatunków inwazyjnych. Niedopuszczalne jest stosowanie gatunków obcego pochodzenia w miejscach, gdzie droga przecina lub sąsiaduje z ekosystemami naturalnymi i półnaturalnymi, zwłaszcza chronionymi typami siedlisk. Gatunki nierodzące drzew i krzewów dopuszcza się do stosowania w przypadku zieleni ozdobnej. Nie należy stosować gatunków drzew i krzewów mogących stanowić atrakcyjną bazę pokarmową dla ptaków. Zieleń izolacyjna powinna być zaprojektowana w miejscach, gdzie droga przechodzi przez tereny zabudowane oraz mieć zwartą, wielopiętrową strukturę; pasy zieleni izolacyjnej powinny mieć szerokość nie mniejszą niż 5-10 m.
- Zieleń drogową należy zaprojektować w następującym orientacyjnym kilometrażu drogi ekspresowej S19 (z podziałem na wyścia inwestycyjne):
- 1: 38+640 - 38+680 (krajobrazowa, osłonowa przy zbiorniku ZB1A), 38+770 - 38+820 (krajobrazowa, osłonowa przy zbiorniku ZB2), 38+910 - 39+100 (ozdobna), 38+900 - 39+120 (izolacyjno-osłonowa) i 38+730 - 38+790 (naprowadzająca przy przejściach dla zwierząt małych PZM-32A i PZM-32B);
 - 2: 38+590 - 38+650 (naprowadzająca przy przejściu dla zwierząt małych PZM-32A) i 38+640 - 38+650 (krajobrazowa, osłonowa przy zbiorniku ZB1);
 - 4: 41+680 - 41+740 (krajobrazowa, osłonowa przy zbiorniku ZB6) i 41+700 - 41+740 (izolacyjno-osłonowa);
 - 5: 44+150 - 44+210 (krajobrazowa).
13. Studzienki ściekowe, studnie, niecki wpadowe/chłonne i inne elementy odwodnienia drogowego, znajdujące się w strefie dostępnej dla płazów i mogące stanowić pułapki dla płazów i innych małych zwierząt, powinny zostać zaprojektowane z uwzględnieniem potrzeby ochrony płazów – należy zastosować rozwiązania konstrukcyjne uniemożliwiające przedostanie się płazów (i innych małych zwierząt) do elementów odwodnienia drogi, mogących stanowić pułapki ekologiczne (np. poprzez stosowanie szczelnych przekryć, wygrodzeń herpetologicznych, krat o oczkach nie większych niż 0,5 x 0,5 cm na wlotach do zbiorników retencyjnych, klap zwrotnych na wylotach kanałów hydrotechnicznych i kanalizacji deszczowej do cieków/rowów melioracyjnych), i/lub rozwiązania umożliwiające im samodzielne wydostanie się z elementów odwodnienia drogi (np. stosowanie pochylni, rur wyjściowych/ucieczkowych). W przypadku zbiorników retencyjnych ich skarpy powinny mieć nachylenie nie większe niż 1:2. Wykonanie ww. zabezpieczeń należy przeprowadzić przy udziale nadzoru przyrodniczego.
14. Nie projektować systemu odprowadzania wód roztopowo-opadowych za pomocą korytek krakowskich lub głębokich rowów betonowych.
15. Usytuowanie obiektów inżynierskich (przepustów, mostów) nie może powodować istotnych zmian koryta cieku (kształt, przebieg, spadek dna) oraz warunków przepływu wód.

16. Kolorystyka projektowanych obiektów inżynierskich powinna być stonowana, zbliżona do kolorów występujących w bezpośrednim otoczeniu obiektów (stonowane odcienie zieleni, szarości, brązu).
17. Odcinkowe umocnienie dna i skarp cieku Dopływ z Nowej Wsi zostanie wykonane w km ok. 38+700 trasy głównej S19 narzutem kamiennym, bez zmian parametrów koryta tego cieku, na odcinku o długości ok. 456 m (w tym na odcinku o długości 119 m zostanie przeprowadzona konserwacja polegająca na usunięciu namułu, roślinności, gałęzi itp. z koryta oraz usunięciu namułu z istniejących przepustów). Skarpy cieku pozostaną w naturalnym nachyleniu.
18. Koryto cieku Dopływ z Nowej Wsi zostanie także umocnione narzutem kamiennym na geowłókninie na dnie i na skarpach (na całej wysokości): w świetle obiektów inżynierskich (MD-6 w km DP1935R ok. 0+762 oraz PZM-32B w km DP1935R ok. 0+413) oraz powyżej i poniżej tych obiektów i przepustów na odcinkach o długości po ok. 15 m, a także w miejscach wylotów wód do tego cieku na odcinkach o długości po ok. 10 m. W obrębie światła obiektów inżynierskich zostanie zastosowana opaska kamienna.

III. Stwierdzam konieczność monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie:

1. Prace budowlane na całym odcinku inwestycji drogowej powinny być prowadzone pod nadzorem przyrodniczym. Nadzór powinien obejmować kontrolę wdrażania wskazanych działań minimalizujących oddziaływanie inwestycji na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i aktualizację stanu i zasięgu występowania chronionych gatunków i siedlisk przyrodniczych, celem wykazania możliwości realizacji prac, wstrzymania prac w uzasadnionych przypadkach, czy też wskazania ewentualnych dodatkowych działań minimalizujących na etapie budowy (niezbędnych do wdrożenia);
 - a) zakres zadań członków nadzoru przyrodniczego obejmować będzie w szczególności:
 - szkolenia dla pracowników nadzorujących budowę,
 - nadzorowanie prac przygotowawczych, w szczególności wycinki drzew i krzewów, zdejmowania humusu wraz z roślinnością zielną, lokalizacji miejsc składowania humusu, wyznaczania dróg tymczasowych, wykonania ewentualnych prac odwodnieniowych, wyburzeń obiektów budowlanych, w których mogą występować nietoperze, ptaki i inne chronione gatunki zwierząt itd.,
 - nadzorowanie wykonywania zabezpieczeń drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki, a narażonych na uszkodzenia podczas prac budowlanych,
 - nadzorowanie wykonywania tymczasowych ogrodzeń zabezpieczających zinwentaryzowane stanowiska chronionych gatunków i terenów podmokłych,
 - nadzorowanie wykonywania tymczasowych ogrodzeń herpetologicznych, kontrolowanie ich stanu technicznego; zbieranie każdego dnia, dwa razy dziennie, rano i wieczorem, gromadzących się wzdłuż nich płazów, wybieranie także tych z dołków / wiader (pułapek łownych), oraz przenoszenie ich w odpowiednie siedliska (prace związane ze zbieraniem i przenoszeniem płazów mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),
 - wydostawanie (odławianie) i przenoszenie zwierząt (w którymkolwiek stadium rozwoju) z obrębu placu budowy, poza zasięg oddziaływania robót budowlanych, w odpowiadające danemu gatunkowi siedlisko (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),
 - kontrolowanie powstających w obrębie placu budowy rozlewisk, kolein, kałuż, celem sprawdzenia przed ich zasypaniem, czy nie są one zasiedlone przez płazy, w którymkolwiek stadium rozwoju (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),
 - nadzorowanie prac prowadzonych w obrębie koryt cieków i terenów podmokłych, miejscach występowania płazów,

- nadzorowanie wykonania zabezpieczenia elementów odwodnienia drogi i innych elementów infrastruktury drogowej mogących stanowić pułapki dla małych zwierząt,
 - sprawdzanie podczas budowy, codziennie rano przed rozpoczęciem robót, a następnie bezpośrednio przed zasypywaniem wykopów i studzienek, pod kątem ewentualnego występowania w nich uwięzionych zwierząt (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),
 - nadzorowanie sposobu zagospodarowania humusu na placu budowy w celu uniknięcia zasypywania lokalnych obniżień terenu, terenów podmokłych, siedlisk przyrodniczych i innych cennych przyrodniczo miejsc;
 - nadzorowanie sposobu zagospodarowania humusu zanieczyszczonego szczątkami, kłęczami roślin inwazyjnych (w szczególności nawłoci późnej),
 - nadzorowanie lokalizacji i wykonania stałych płotków herpetologicznych,
 - nadzorowanie wykonania nasadzeń zieleni drogowej i osłonowo-naprowadzającej,
 - uczestnictwo przy odbiorach technicznych – dotyczy to zwłaszcza wykonanych przejść dla płazów i małych zwierząt i zagospodarowania ich otoczenia, oraz wykonania stałych płotków herpetologicznych;
- b) czas trwania nadzoru przyrodniczego i jego skład osobowy należy dostosowywać do lokalnych uwarunkowań przyrodniczych, terminu i rodzaju prowadzonych prac budowlanych; nadzór ten ma trwać od momentu rozpoczęcia prac, w których niezbędne jest zapewnienie nadzoru, do ich zakończenia; z każdego dnia kontroli należy wykonać notatkę zawierającą: datę, czas trwania wizyty, kilometrą, stwierdzone zagrożenia, wprowadzone działania oraz dokumentację fotograficzną;
- c) za każdy rok prowadzenia nadzoru przyrodniczego należy przygotować stosowne sprawozdanie z realizacji wszystkich zadań nadzoru przyrodniczego, które należy przekazać do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie w terminie do 31 stycznia.
2. Należy prowadzić coroczny monitoring projektowanych przejść i obiektów pełniących funkcje przejść dla zwierząt pod kątem trwałości zagospodarowania ich powierzchni oraz otoczenia (stref dojeżdżalności), stanu technicznego ogrodzeń ochronno-naprowadzających, występowania pułapek antropogenicznych, stanu zachowania roślinności na przejściach (osłonowo-naprowadzającej) oraz pod względem penetracji przez ludzi:
- a) przepusty/obiekty mostowe dla płazów oraz małych ssaków i gadów:
- kontrola drożności – usuwanie wszelkiego materiału obcego blokującego światło obiektu i przepustowość ekologiczną,
 - kontrola wszystkich elementów stanowiących mikrosiedliska (karpy korzeniowe, kłody, konary, stosy gałęzi, głazy, kamienie) – ocena stanu pod kątem stopnia rozkładu biologicznego oraz przemieszczenia w wyniku wpływu warunków atmosferycznych i ludzkiej działalności; w przypadku stwierdzenia uszkodzeń, ubytków i zmiany lokalizacji należy podjąć działania dla przywrócenia stanu pierwotnego;
 - harmonogram i termin realizacji:
 - kontrola drożności obiektów zespolonych z ciekami – na początku roku (wczesną wiosną – najpóźniej do 15 kwietnia) oraz po każdym wezbraniu wód,
 - kontrola mikrosiedlisk – co najmniej raz w roku, wczesną wiosną – najpóźniej do 15 kwietnia,
- b) ogrodzenia ochronno-naprowadzające:
- kontrola szczelności ogrodzeń herpetologicznych; należy zwrócić szczególną uwagę na:
 - połączenia ogrodzeń z obiektami inżynierskimi i ekranami,
 - szczelność ogrodzeń przy powierzchni gruntu.
 Prace obejmują usuwanie roślinności (martwej i przerastającej konstrukcje ogrodzeń) oraz wszelkiego materiału utrudniającego przemieszczanie zwierząt.
 - harmonogram i termin realizacji:

- kontrola szczelności ogrodzeń ochronno-naprowadzających dla płazów – 3 razy w ciągu roku: przed migracjami wiosennymi (luty - marzec), przed migracjami młodych osobników (koniec maja - początek czerwca), przed migracjami jesiennymi (sierpień). W trakcie sezonowych migracji płazów, kontrola szczelności ogrodzeń powinna odbywać się każdorazowo po przeprowadzonych pracach utrzymaniowych (np. wykaszanie traw, czyszczenie rowów) mogących uszkodzić ogrodzenia, oraz po zdarzeniach ekstremalnych typu powódź.
 - c) pielęgnacja roślinności przy przejściu oraz roślinności osłonowej i naprowadzającej:
 - kontrola rozwoju roślinności (przy udziale dendrologa) – prowadzenie nasadzeń uzupełniających drzew i krzewów w przypadku stwierdzenia uszkodzeń lub nieprzyjęcia się sadzonek – co najmniej raz w roku, wczesną wiosną (najpóźniej do końca kwietnia),
 - kontrola stanu zabezpieczenia sadzonek przed zwierzętami z usunięciem wszelkich usterek, – co najmniej 2 razy w roku: wczesną wiosną, późną jesienią,
 - wykaszanie roślinności wzdłuż ogrodzeń dla płazów (pas szerokości min. 50 cm) – 2 razy w roku: 20 V - 15 VI oraz 1 - 30 VIII; skoszoną biomasę należy usunąć – zalecane wykorzystanie do użytku gleby na powierzchni przejść dla dużych i średnich zwierząt,
 - wszystkie powierzchnie otwarte (trawy, ziołorośla) na przejściach powinny być regularnie koszone – z reguły 2 razy w roku,
 - powierzchnie w promieniu min. 2 m od małych przejść powinny być regularnie koszone – z reguły 2 razy w roku,
 - z wykaszania powinny być wyłączone powierzchnie obsadzone gatunkami drzew liściastych, gdyż pokrywa trawiasta stanowi naturalną ochronę przed przemarzaniem oraz zmniejsza intensywność uszkodzania sadzonek przez zwierzęta;
 - d) pielęgnację nasadzeń przydrożnych należy prowadzić w okresie 5 lat od ich wykonania; w tym okresie niezbędne jest prowadzenie następujących prac pielęgnacyjnych (w zależności od potrzeb): podlewanie (z częstotliwością dostosowaną do warunków pogodowych), odchwaszczanie, nawożenie, utrzymywanie przepuszczalnej wierzchniej warstwy ziemi wokół drzew i krzewów, wymiana uschniętych i uszkodzonych drzew i krzewów, wykonywanie cięć pielęgnacyjnych i formujących (np. przycięciu chorych, złamanych oraz krzyżujących się gałęzi), wymiana zniszczonych palików i wiązań, zapobieganie i zwalczanie chorób, szkodników środkami ochrony roślin, uzupełnianie braków kory ogrodniczej pod drzewami i krzewami, poprawa mocowania agrowłókniny itp.; prace te należy przeprowadzać przy udziale dendrologa;
 - e) monitoring stanu technicznego i zagospodarowania obiektów należy rozpocząć rok po oddaniu danego obiektu do użytkowania. W przypadku stwierdzenia wszelkich nieprawidłowości, uszkodzeń, ubytków i zmiany lokalizacji należy podjąć działania niezbędne dla przywrócenia stanu pierwotnego, poprawy ich funkcjonalności.
3. Po zakończeniu wszelkich prac związanych z realizacją inwestycji drogowej należy prowadzić co najmniej 5-letni monitoring wykorzystania przejść przez zwierzęta w następującym zakresie:
- określenia intensywności wykorzystywania przejść,
 - określenia gatunków zwierząt korzystających z przejść w stosunku do wszystkich potencjalnie występujących zwierząt na danym obszarze,
 - określenia częstotliwości wykorzystania w odniesieniu do poszczególnych gatunków,
 - określenia zachowania się zwierząt przechodzących przez obiekt,
 - określenia reakcji na czynniki stresowe,
 - określenia zaleceń modyfikacji przejścia, w tym zagospodarowania jego powierzchni oraz otoczenia (strefy dojeżdż do przejść),
 - prowadzenia rejestracji śmiertelności zwierząt.
4. Kontrolę przejść dla zwierząt należy przeprowadzać za pomocą:

- rejestracji tropów zwierząt na specjalnie przygotowanych powierzchniach pokrytych piaskiem (o szerokości co najmniej 2 m), położonych na obu końcach przejścia – identyfikacja gatunku, liczby osobników, określenie liczby osobników przechodzących przez obiekt,
 - rejestracji aktywności zwierząt przy pomocy kamer wykorzystujących podczerwień, uruchamianych przy pomocy czujników ruchu (tzw. fotopułapki) – identyfikacja gatunku, liczby osobników, określenie liczby osobników przechodzących przez obiekt, określenie zachowania się zwierząt przechodzących przez obiekt, określenie reakcji na czynniki stresowe,
 - rejestracji przechodzących zwierząt przy użyciu elektronicznych liczników zdarzeń w celu określenia liczby osobników przechodzących przez obiekt,
 - identyfikacja uszkodzeń roślinności przez zwierzęta na przejściach – potwierdzenie obecności zwierząt i określenie gatunku.
5. Zakres monitoringu przejść dla zwierząt, o którym mowa w warunku III.3 niniejszej decyzji i dobór stosowanych metod, o których mowa w warunku III.4 niniejszej decyzji, należy dostosować do biologii/ekologii gatunków zwierząt, którym są one dedykowane oraz do specyfiki samych monitorowanych obiektów.
6. Monitorowaniem wykorzystania przejść przez zwierzęta, o którym mowa w warunku III. 3 niniejszej decyzji, należy objąć wszystkie obiekty inżynierskie służące migracji zwierząt. Dla przejść objętych monitoringiem, należy opracować plany kontroli (szczegółowy opis metodyki, liczbę kontroli i terminy) uwzględniające biologię i ekologię gatunków zwierząt, dla których migracji zostały zaprojektowane. Opracowane plany kontroli (wraz ze stosownym uzasadnieniem) należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie wraz z pierwszymi wynikami monitoringu wykorzystania przejść przez zwierzęta.
7. Uzyskane wyniki monitoringu przejść wraz z analizą ekspercką w zakresie funkcjonalności i skuteczności ekologicznej poszczególnych obiektów oraz oceną stanu zagospodarowania przejść należy przedstawić w corocznych raportach przekazywanych do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie do końca lutego każdego roku. Do wyników należy dołączyć dokumentację fotograficzną w formie cyfrowej. W ramach prowadzonego monitoringu wykorzystania przejść przez zwierzęta, należy zidentyfikować ewentualne błędy konstrukcyjne i niewłaściwy sposób zagospodarowania powierzchni przejść i ich otoczenia (niesprzyjający wykorzystaniu przez zwierzęta) oraz wskazać sposoby ich eliminacji. W raporcie końcowym należy zestawić i poddać analizie eksperckiej wszystkie dane uzyskane w całym okresie prowadzenia obserwacji, przedstawiając końcowe wnioski z ewentualnymi zaleceniami względem koniecznych do wprowadzenia zmian w zagospodarowaniu, czy też potrzeby kontynuowania monitoringu.

IV. Decyzji zostaje nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Inwestor: Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, ul. Wronia 53, 00-874 Warszawa

UZASADNIENIE

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wpłynął wniosek z dnia 11 marca 2025 r. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez Pana Marka Ustrobińskiego – Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Rzeszowie, działającego za pośrednictwem Pełnomocnika Pana Karola Malinowskiego, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego”.

Po otrzymaniu wniosku, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem z dnia 14 marca 2025 r., znak: WOOS.420.21.1.2025.NH.4 wezwał Pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia braków formalnych. Stosowne uzupełnienie zostało przedłożone w dniu 23 kwietnia 2025 r. Przy ww. piśmie ustanowiono m.in. nowego Pełnomocnika Pana Damiana Delikat oraz zmieniono nazwę przedsięwzięcia na: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego oraz rozbudowa wybranych elementów infrastrukturalnych planowanej drogi ekspresowej S19 w ramach zadania inwestycyjnego „Budowa drogi ekspresowej S19 na odcinku Lutcza - Domaradz (z węzłem) dł. ok. 6,43 km””.

Wniosek został prawidłowo skompletowany zgodnie z art. 74 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Informacja o złożonym wniosku została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, pod numerem 383/2025.

Liczba stron postępowania w niniejszej sprawie przekracza 10, zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stąd do doręczeń korespondencji zastosowano przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, obwieszczeniem z dnia 28 kwietnia 2025 r., znak: WOOS.420.21.1.2025.NH.12, powiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego, zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

Po analizie przedłożonej karty informacyjnej przedsięwzięcia stwierdzono, że nie przedstawia ona w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska. Dlatego też pismem z dnia 05 maja 2025 r., znak: WOOS.420.21.1.2025.NH.15 wezwano Pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia ww. dokumentu. Pełnomocnik Inwestor przedłożył niezbędne uzupełnienia w dniu 23 czerwca 2025 r.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do grupy przedsięwzięć, dla których przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane, na podstawie art. 63 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane w ramach przedsięwzięcia pn.: „Budowa drogi ekspresowej S19 Kuźnica – Barwinek na odc. Kielanówka – Barwinek (Granica Państwa) wraz z niezbędną infrastrukturą, budowlami i urządzeniami budowlanymi – od km 11+400 do km 96+535, dla wariantu przebiegu trasy WB1 -alternatywa”, dla którego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie wydał decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 06 listopada 2015 r., znak: WOOS.4200.1.2013.AH-253, dlatego w myśl zapisów art. 75 w ust. 1, pkt 1) lit. p) ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie jest organem właściwym do wydania żądanej decyzji.

W ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 i 4 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz

o ocenach oddziaływania na środowisko, pismami z dnia 05 sierpnia 2025 r., znak: WOOS.420.21.1.2025.NH.34 i WOOS.420.21.1.2025.NH.35 zwrócił się odpowiednio do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, Państwowe Gospodarstwo Wodne, Wody Polskie oraz Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, z prośbą o wydanie opinii dotyczących potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, Państwowe Gospodarstwo Wodne, Wody Polskie, w opinii z dnia 08 sierpnia 2025 r., znak: R.RZŚ.4901.25.2025.MS uznał, że realizacja i eksploatacja przedmiotowego zadania, z uwagi na zakres i charakter przewidywanych prac, nie powoduje konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określił warunki jego realizacji.

Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w opinii z dnia 14 sierpnia 2025 r., znak: SNZ.9020.4.9.2025.JB wyraził opinie o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Jednocześnie wskazał, iż zakres Raportu powinien obejmować szczegółową analizę możliwego przyszłego oddziaływania uciążliwości i szkodliwości powodowanych pracami przy rozbudowie drogi powiatowej nr 1935R i drogi krajowej nr 19, budowie ronda turbinowego i rozbudowie wybranych elementów infrastruktury planowanej drogi ekspresowej S19 oraz ich eksploatacji w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz emisji hałasu, wraz z propozycją możliwych do zastosowania rozwiązań, skutecznie eliminujących bądź maksymalnie ograniczających takie oddziaływanie.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego materiału dowodowego, w tym także opinią Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, Państwowe Gospodarstwo Wodne, Wody Polskie, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie uznał, że w analizowanym przypadku, nie jest konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko. Zaznacza się, że przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie razem z przedsięwzięciem pn.: „Budowa drogi ekspresowej S19 Kuźnica – Barwinek na odc. Kielanówka – Barwinek (Granica Państwa) wraz z niezbędną infrastrukturą, budowlami i urządzeniami budowlanymi – od km 11+400 do km 96+535, dla wariantu przebiegu trasy WB1 -alternatywa”, dla którego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 06 listopada 2015 r., znak: WOOS.4200.1.2013.AH-253, w której nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Podczas analizy informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia uwzględniono kryteria selekcji określone w art. 63 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy zadania polegającego na rozbudowie drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika istniejącej drogi krajowej nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego w miejscowości Lutcza, gmina Niebylec. Uwzględniono również rozwiązania projektowe, które nie zostały objęte zakresem dotychczasowych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi ekspresowej S19 na odcinku Kielanówka – Barwinek (Granica Państwa), a powodują konieczność wyburzeń budynków mieszkalnych wybudowanych przed 2015 r, a więc przed datą uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla głównego zamierzenia inwestycyjnego budowy drogi ekspresowej.

Przedsięwzięcie będące przedmiotem niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi rozbudowę podzielonego na etapy i realizowanego obecnie przedsięwzięcia pn.: „Budowa drogi ekspresowej S19 Kuźnica – Barwinek na odc. Kielanówka – Barwinek (Granica Państwa) wraz z niezbędną infrastrukturą, budowlami i urządzeniami budowlanymi – od km 11+400 do km 96+535, dla wariantu przebiegu trasy WB1 -alternatywa”, a w szczególności wchodzącego w jego skład odcinka Lutcza - w. Domaradz (z węzłem) dł. ok. 6,43 km.

Inwestycja leży na terenie województwa podkarpackiego, powiatu strzyżowskiego i brzozowskiego, gmin Niebylec, Domaradz, Jasienica Rosielna.

Zakres inwestycji obejmuje elementy i działania polegające na:

- budowie drogi pełniącej funkcję tymczasowego łącznika wjazdu awaryjnego WA-1 łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19 w miejscowości Lutcza na długości ok. 195 m;
- rozbudowie drogi krajowej nr 19 w ramach budowy drogi pełniącej funkcję tymczasowego łącznika na długości ok. 315 m;
- rozbudowie i budowie drogi powiatowej nr 1935R łączącej istniejącą drogą powiatową z łącznikiem tymczasowych o długości ok. 905 m;
- budowie ronda R-1 na połączeniu drogi krajowej nr 19 i DP1935R;
- budowie dodatkowej jezdni DJ13cP obsługującej przyległy teren o długości ok. 236 m, która generuje konieczność wyburzenia jednego budynku mieszkalnego wraz z budynkami gospodarczymi;
- budowie zbiornika ZB1A, która generuje konieczność wyburzenia dwóch budynków mieszkalnych wraz z budynkami gospodarczymi;
- umocnienie ciekłu Dopływ z Nowej Wsi.

Ponadto zakres w zakresie inwestycji (obręb Domaradz, gm. Domaradz) przewidziano rozbiórkę dwóch budynków jednorodzinnych wraz z budynkami gospodarczymi w związku z planowaną budową zbiornika ZB6 oraz w obrębie Blizne, gm. Jasienica Rosielna, konieczna jest rozbiórka jednego budynku jednorodzinnego wraz z budynkami gospodarczymi z powodu przewidywanej budowy Węzła Domaradz.

Projektowane obiekty inżynierskie na ciekłu Dopływ z Nowej Wsi – MD-6 i PZM-32B będą dostosowane do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt. Obiekty te będą funkcjonalnie zsynchronizowane z obiektem PZM-32A w ciągu projektowanego odcinka drogi ekspresowej S19 Lutcza - Domaradz. Zgodnie z przedłożonymi informacjami istniejący przepust na ww. ciekłu w ciągu rozbudowywanego odcinka drogi krajowej nr 19 nie będzie wymieniany/rozbudowywany.

Realizacja planowanej inwestycji wymaga przeprowadzenia wycinki ok. 2402 m² grup drzew oraz 781 m² grup krzewów i zakrzaczeń. W zamian planuje się wykonanie stosownych nasadzeń kompensacyjnych.

Na potrzeby przedmiotowej inwestycji drogowej nie będą realizowane zaplecza budowy – prace budowlane będą obsługiwane przez zaplecza zrealizowane na potrzeby budowy drogi ekspresowej S19 na odcinku Lutcza - Domaradz.

Miejsce planowanej inwestycji znajduje się w mozaice terenów użytkowanych rolniczo i niewielkich zadrzewień oraz zabudowy mieszkaniowej.

Zakłada się, że łącznik tymczasowy będzie funkcjonował w okresie 1-2 lat od daty oddania do użytkowania odcinka drogi S19 Lutcza - Domaradz (2031 r.), przy czym okres funkcjonowania łącznika jest zależny również od terminu oddania do użytkowania drogi ekspresowej odcinka sąsiedniego, tj. S19 Jawornik-Lutcza. Po oddaniu do użytkowania całej drogi ekspresowej S19 na terenie województwa podkarpackiego łącznik tymczasowy będzie pełnił jedynie funkcję wjazdu awaryjnego.

Realizacja inwestycji będzie wymagała wykorzystania pewnych ilości materiałów, surowców, paliw oraz wody. Materiały wykorzystywane podczas budowy drogi to przede wszystkim kruszywo, piasek, żwir, kamień, stosowane do podbudowy oraz masy bitumiczne do wykonania nawierzchni drogowej, kostka brukowa i cement pod chodniki, elementy betonowe stanowiące ściany oporowe, elementy oznakowania dróg, elementy stanowiące ogrodzenie drogi i zbiorników retencyjnych, urządzenia związane z odwodnieniem – najczęściej wykonywane z gotowych prefabrykatów, kable stanowiące sieć elektroenergetyczną czy teletechniczną.

Podczas eksploatacji drogi wystąpi zapotrzebowanie na środki do utrzymania zimowego drogi. Wystąpi również konieczność bieżącego utrzymania terenów zieleni. Zużycie materiałów będzie zależne od sposobów i zasad eksploatacji drogi. W toku eksploatacji poruszające się pojazdy będą wykorzystywały różne rodzaje paliw.

Najbliższe tereny chronione pod względem akustycznym w rejonie zaplanowanych prac, to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla których zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), wartości dopuszczalne poziomów hałasu dla źródeł hałasu w postaci dróg lub linii kolejowych wynoszą dla pory dnia 61 dB oraz pory nocy 56 dB.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia mogą wystąpić okresowe emisje hałasu i drgań, związane m. in. z prowadzeniem robót drogowych z użyciem ciężkiego sprzętu wykonującego prace budowlane, rozbiórkowe oraz ruchem pojazdów ciężarowych, wykonywaniem prac ziemnych i asfaltowaniem jezdni. Przewidywane oddziaływania związane z etapem realizacji będą krótkotrwałe i odwracalne. Ze względu na przewidywane uciążliwości akustyczne związane z budową drogi dla mieszkańców terenów zabudowanych przyległych do drogi, prace budowlane w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem, prowadzone będą wyłącznie w porze dziennej, tj. od godz. 6.00 do 22.00. Ograniczenie to nie dotyczy prac, których uwarunkowania technologiczne, nie pozwalają na ich przerwanie.

Prognozowane natężenie ruchu pojazdów po projektowanej drodze zostało określone na podstawie analiz Inwestora w oparciu m.in. o wyniki Generalnego Pomiaru Ruchu 2020.

Projektowana infrastruktura drogowa związana jest z drogą ekspresową S19 na odcinku Lutcza – Domaradz. W karcie informacyjnej przedsięwzięcia opracowano prognozę z uwzględnieniem łącznika dla następujących horyzontów:

- 1) 2031 rok – rok po oddaniu do użytku S19 Lutcza – Domaradz z łącznikiem,
- 2) 2033 rok – S19 Lutcza – Domaradz funkcjonuje z łącznikiem,
- 3) 2033 rok – S19 funkcjonuje na całym odcinku.

Natężenie ruchu pojazdów według opracowanych prognoz przedstawia poniższa tabela:

Odcinek drogi	Pojazdy lekkie	Pojazdy ciężkie	Pojazdy lekkie	Pojazdy ciężkie	Udział pojazdów ciężkich [%]	
	Pora dnia		Pora nocy		Pora dnia	Pora nocy
2031 - funkcjonuje łącznik oraz S19 na południe						
Droga powiatowa DP1935R	11	2	0	0	0	0
S19	836	148	129	65	13	31
Łącznik DK19 – S19	828	146	129	65	14	31
DK19 na wschód od ronda	79	14	2	1	2	5
DK19 na zachód od ronda	904	159	131	66	13	29
2033 r. – funkcjonuje łącznik oraz S19 na południe						
Droga powiatowa DP1935R	12	2	0	0	0	0
S19	869	153	138	70	14	31
Łącznik DK19 – S19	860	152	138	70	14	31
DK19 na wschód od ronda	82	14	2	1	2	5
DK19 na zachód od ronda	939	165	140	70	13	30
2033 r. – funkcjonuje cała S19 (brak łącznika)						
Droga powiatowa DP1935R	18	3	0	0	0	0
S19	1091	184	148	80	12	30
Łącznik DK19 – S19	-	-	-	-	-	-
DK19 na wschód od ronda	45	8	1	1	2	6
DK19 na zachód od ronda	34	6	1	1	3	8

W Karcie informacyjnej przedsięwzięcia przedstawiono obliczenia akustyczne, w oparciu o powyższe założenia, wykonane programem SoundPlan 8.2. Model obliczeniowy został wykonany na podstawie modelu terenu, w którym krok siatki wyniósł 5x5 m, na wysokości 4 m. W przypadku modelowania hałasu drogowego w odległościach do ok. 200 m od drogi, dokładność prognozy równoważnego poziomu dźwięku w środowisku wynosi do ± 3 dB.

Przeprowadzona analiza akustyczna wykazała, że eksploatacja przedmiotowego układu drogowego bez zabezpieczeń akustycznych, będzie powodować przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku, wynoszące:

- 1) 2031 rok – rok po oddaniu do użytku S19 Lutcza – Domaradz z łącznikiem – do 8,3 dB(A) w porze dziennej i do 9,6 dB(A) w porze nocnej;
- 2) 2033 rok – S19 Lutcza – Domaradz funkcjonuje z łącznikiem – do 8,6 dB(A) w porze dziennej i do 9,8 dB(A) w porze nocnej;
- 3) 2033 rok – S19 funkcjonuje na całym odcinku – do 0,5 dB(A) w porze dziennej i do 0,6 dB(A) w porze nocnej.

W związku z powyższym, w celu dotrzymania obowiązujących norm konieczne jest podjęcie działań ochronnych, tj. zastosowane będą ekrany akustyczne w lokalizacjach jak w warunku II.1 niniejszej decyzji, zgodnie z danymi wejściowymi do obliczeń akustycznych. Ekrany akustyczne przewidziano jako pochłaniające i mieszane.

W Karcie informacyjnej przedsięwzięcia, przedstawiono analizę akustyczną, mającą na celu zweryfikowanie zaproponowanych rozwiązań akustycznych. Zgodnie z nią, zaproponowane rozwiązania akustyczne, zapewnią dotrzymanie wartości dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach chronionych pod względem akustycznym w rejonie przedmiotowego układu drogowego.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia będzie miała miejsce niezorganizowana emisja pyłów i gazów do powietrza powstająca w wyniku prowadzonych prac ziemnych, spalania paliw w maszynach budowlanych wykonujących roboty ziemne i środkach transportu. Ww. emisje będą ograniczane m.in. poprzez stosowanie następujących rozwiązań:

- materiały sypkie transportowane będą wywrotkami wyposażonymi w plandeki ograniczające pylenie,
- aby zapobiec pyleniu na drogach technologicznych nawierzchnia będzie zraszana wodą w okresach suchych,
- przy wyjazdach z dróg technologicznych na drogi publiczne będą przygotowane specjalne miejsca na czyszczenie kół pojazdów,
- materiały sypkie składowane będą z dala od terenów mieszkalnych w sposób maksymalnie ograniczający pylenie np. poprzez zraszanie lub też w przypadku długotrwałego składowania będą stabilizowane poprzez obsianie roślinnością.

Uciążliwości związane z etapem realizacji będą miały charakter krótkotrwały, odwracalny i ustaną wraz z chwilą jego zakończenia.

Projektowany łącznik tymczasowy będzie źródłem emisji do powietrza, jednak będzie to rozwiązanie tymczasowe, tj. będzie funkcjonować wyłącznie do momentu wybudowania dalszego odcinka drogi ekspresowej S19 w kierunku Rzeszowa. Przewiduje się, że będzie to okres ok. 2 lat, dlatego oddziaływanie należy uznać za krótkotrwałe i w pełni odwracalne – po wybudowaniu kontynuacji drogi S19 ruch na nim zaniknie, jak również znacząco zmaleje na przebudowywanych odcinkach drogi krajowej nr 19 i powiatowej DP1935R.

W karcie informacyjnej przedsięwzięcia wykonano analizę rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu na etapie eksploatacji drogi, dla trzech przypadków, tj.:

- 1) 2031 rok – rok po oddaniu do użytku S19 Lutcza – Domaradz z łącznikiem,
- 2) 2033 rok – S19 Lutcza – Domaradz funkcjonuje z łącznikiem,
- 3) 2033 rok – S19 funkcjonuje na całym odcinku.

W obliczeniach uwzględniono prognozowany ruch samochodowy na projektowanej drodze, który nie będzie generował dodatkowych emisji, niż te, które pochodzą z komunikacji samochodowej. Analiza nie wykazała przekroczeń standardów jakości środowiska w zakresie ochrony powietrza poza pasem drogowym, gdzie badano wpływ zanieczyszczeń typowo komunikacyjnych, takich jak: dwutlenek azotu, benzen, dwutlenek siarki, pyły o frakcjach ziaren 2,5 i 10 μm , amoniak, ołów, tlenek węgla oraz węglowodory alifatyczne i aromatyczne. Na podstawie wykonanych obliczeń stwierdzić można, iż zachowane będą dopuszczalne stężenia zanieczyszczeń w powietrzu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2021 r., poz. 845).

Magazynowanie odpadów przewidziane jest na terenie zapleczy budowy (realizowanych poza zakresem przedsięwzięcia analizowanego, na potrzeby budowy drogi ekspresowej S19) w wydzielonym, odpowiednio zabezpieczonych miejscach zgodnie z zapisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.).

Wszystkie odpady powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia będą przekazywane do odzysku lub unieszkodliwienia uprawnionym podmiotom.

Teren planowanego przedsięwzięcia zlokalizowany jest poza granicami głównych zbiorników wód podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód.

Teren przedsięwzięcia znajduje się częściowo w granicach obszaru narażonego na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia wynoszącym Q10%, Q1% i Q0,2% od rzeki Stobnica. Na potrzeby budowy przedmiotowego łącznika oraz dodatkowych wyjść inwestycyjnych nie będą realizowane zaplecza budowy - prace te obsługiwać będą zaplecza zrealizowane w związku z budową drogi ekspresowej S19. Ponadto obiekty mostowe zaprojektowano na wodę 300-letnią, drogi na obszarach zagrożenia powodziowego powstaną na nasypie, urządzenia odwadniające będą utrzymywane jako drożne oraz zostaną zainstalowane stacje meteorologiczne zbierające informacje o warunkach pogodowych.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300, ze zm.) (PGW), teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest w obrębie jednolitej części wód podziemnych (dalej JCWPd) o kodzie PLGW2000152, będącej monitorowaną częścią wód, w dobrym stanie ilościowym i chemicznym oraz niezagrażoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan chemiczny oraz dobry stan ilościowy. Przedmiotowa JCWPd została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

W świetle zapisów art. 59 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm.), celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Z uwagi na posadowienie drogi powyżej poziomu wód gruntowych, nie przewiduje się potrzeby trwałego odwadniania terenu przedsięwzięcia oraz zmiany poziomu wód gruntowych na terenach przyległych do inwestycji.

Zgodnie z PGW, analizowane działania będą realizowane w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) „Stobnica” – kod RW200007226499, typ: RWf_wap - Potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze węglanowym. Wskazana JCWP jest silnie zmienioną częścią wód, jej stan jest oceniony jako zły (w tym potencjał ekologiczny słaby, a stan chemiczny poniżej dobrego), została ona określona jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, którymi są: dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Stobnica od ujścia do ujścia Krościenki (dla łososia); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych oraz dobry stan chemiczny.

Zgodnie z art. 57 ww. ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego.

Dla ww. JCWP zostały ustanowione odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Termin osiągnięcia celu środowiskowego – do 2027 r. (substancje priorytetowe wprowadzone dyrektywą 2013/39/UE - do 2039 r). Odstępstwo z art. 4 ust. 4 RDW polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot amonowy, azot azotanowy, azot ogólny, fosfor ogólny, OWO, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; MMI, IO, MIR; bromowane difenyloetery(b), heptachlor(b). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi, a wobec substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE - spowodowane brakiem możliwości technicznych i nieproporcjonalnością kosztów.

Dla JCWP nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej, ani odstępstwo z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Ponadto, zlewnia JCWP „Stobnica” została zaliczona do obszarów chronionych, przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj.:

- Czarnorzecko-Strzyżowski Park Krajobrazowy PL.ZIPOP.1393.PK.57,
- Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu PL.ZIPOP.1393.OCHK.184,
- Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu PL.ZIPOP.1393.OCHK.186,
- Czarnorzecki Obszar Chronionego Krajobrazu PL.ZIPOP.1393.OCHK.128,
- obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180030.H,
- obszaru Natura 2000 Ostoja Czarnorzecka PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180027.H,
- obszaru Natura 2000 Wodospad trzy wody PL.ZIPOP.1393.PP.1807052.467,
- pomnika przyrody PL.ZIPOP.1393.PP.1807052.1802,
- pomnika przyrody PL.ZIPOP.1393.PP.1807052.468.

Ponadto, ww. JCWP zaliczona została do obszarów wyznaczonych jako obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód, a także do obszarów chronionych, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

Celem środowiskowym dla obszarów chronionych jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów, na podstawie których te obszary chronione zostały utworzone, przepisów ustanawiających te obszary lub dotyczących tych obszarów, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych uregulowań (art. 61 ust. 1 ww. ustawy Prawo wodne).

Przedsięwzięcie częściowo zaplanowano do realizacji w granicach ww. Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz częściowo w granicach ww. obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami.

Dla Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje cel środowiskowy obejmujący zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych, a także zachowanie różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych. Z kolei cel środowiskowy dla ww. obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami stanowi utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony - od wód zależnych siedlisk przyrodniczych: zmiennowilgotne łąki trzęślicowe 6410 i łągi wierzbowo-topolowo-olszowo-jesionowe 91E0* oraz gatunków: boleń pospolity *Aspius aspius*, brzana peloponeska *Barbus peloponnesius*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, piskorz *Misgurnus fossilis*, kielb białopłetwy *Romanogobio alpinus*, kielb Kesslera *Romanogobio kesslerii*, czerwонецzyk nieparek *Lycaena dispar*, modraszek nausitous *Phengaris nausitous* i modraszek telejus *Phengaris teleus*.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji dolina cieku Dopływu z Nowej Wsi nie stanowi miejsc występowania zarówno siedlisk przyrodniczych jak i gatunków i ich siedlisk, stanowiących przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000. Biorąc pod uwagę lokalizację, zakres i charakter przedsięwzięcia (w tym przede wszystkim wykonanie umocnień cieku naturalnego bez zmian jego koryta w planie i przekroju), a także wymienione poniżej działania minimalizujące wpływ na środowisko gruntowo-wodne, należy uznać, że ww. cele środowiskowe nie zostaną zagrożone ryzykiem nieosiągnięcia w związku z przedmiotowym zamierzeniem.

Zakres inwestycji będzie obejmował prace polegające na: odcinkowym umocnieniu dna i skarp cieku Dopływ spod Nowej Wsi w km ok 38+700 trasy głównej S19, narzutem kamiennym, bez zmian parametrów koryta cieku. Przewidziano prace łącznie na odcinku ok. 456 m, w tym na odcinku 119 m konserwację polegającą na udroźnieniu, oczyszczeniu

i odmuleniu koryta, tj. usunięciu namułu z dna bez zmiany profilu oraz przekroju poprzecznego koryta, usunięciu roślinności, gałęzi oraz usunięciu namułu z istniejących przepustów.

Koryto cieku zostanie także umocnione narzutem kamiennym na geowłókninie na dnie i na skarpach (na całej wysokości): w świetle obiektów inżynierskich (MD-6 w km DP1935R ok. 0+762 oraz PZM-32B w km DP1935R ok. 0+413) oraz na odcinkach o długości po ok. 15 m powyżej i poniżej tych obiektów i przepustów, a także w miejscach wylotów wód do ww. cieką na odcinkach po ok. 10 m. W obrębie światła obiektów inżynierskich zostanie zastosowana opaska kamienna.

Ponadto zaplanowano odcinkową przebudowę koryta rowu melioracyjnego R-19 wraz z częściową likwidacją istniejącego koryta w km ok. 38+920, przebudowę koryta rowu melioracyjnego R-19.1 na całej jego długości w km ok. 39+080, wykonanie nowego koryta rowu melioracyjnego R-19.2, w km ok. 38+800.

Rów R-19 zostanie częściowo przebudowany na odcinku ok. 316 m. Szerokość koryta projektuje się jako 0,5 m w dnie, a minimalną głębokość – 0,5 m. Zostanie przeprowadzona również odcinkowa likwidacja istniejącego koryta poprzez jego zasypanie. Rów nie będzie stanowił odbiornika wód z projektowanego układu drogowego. Projektowane umocnienia na odcinku przebudowywanego rowu, to szpilkowana darnina oraz narzut kamienny w rejonie przepustu. Rów R-19.1 zostanie przebudowany na całej swojej długości, do cieką Dopływ spod Nowej Wsi. Szerokość koryta projektuje się jako 0,8 m w dnie, a minimalną głębokość – 0,5 m. Rów R-19.2 zostanie przebudowany na odcinku od istniejącego koryta rowu R-19 do cieką Dopływ spod Nowej Wsi. Szerokość koryta projektuje się jako 0,8 m w dnie, a minimalną głębokość – 0,7 m. Rów na całej długości będzie umocniony narzutem kamiennym.

Jak podają Autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia celem zminimalizowania negatywnych oddziaływań na środowisko wodne i przyrodnicze, prace w korycie cieką Dopływ z Nowej Wsi prowadzone będą ze stanowisk brzegowych przy ewentualnym użyciu ciężkiego sprzętu oraz ręcznie, w sposób zapewniający swobodny przepływ wody, z zachowaniem naturalnego poziomu przepływu oraz poza okresami: marzec – lipiec i wrzesień - grudzień. Tut. Organ dopuszcza realizację prac ingerujących w koryto ww. cieką w ww. terminach pod nadzorem przyrodniczym, który w przypadku stwierdzenia zagrożeń dla fauny wodnej na każdym etapie prac może nakazać wstrzymanie robót lub wdrożenie dodatkowych działań minimalizujących.

Z przeprowadzonych przez Autorów karty informacyjnej przedsięwzięcia analiz wynika, że oddziaływanie na elementy biologiczne oraz towarzyszące im elementy hydromorfologiczne i fizykochemiczne oraz chemiczne jakości wód pobliskiej JCWP będzie krótkotrwałe, przejściowe i odwracalne. Nie zajdą w środowisku wodnym zmiany skutkujące zmianą struktury gatunkowej elementów biologicznych, wszelkie umocnienia zostaną wykonane z materiałów naturalnych, dostosowanych do podłoża koryta i brzegów cieką, bez zmian w przebiegu oraz w parametrach koryta, a odprowadzane wody opadowe i roztopowe do cieką będą uprzednio podczyszczane.

W związku z zakresem przedsięwzięcia (w tym pracami w korycie cieką Dopływ z Nowej Wsi) stwierdza się, że planowane przedsięwzięcie nie stanowi zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla JCWP „Stobnica”.

Podczas fazy eksploatacji wody opadowe lub roztopowe z projektowanych dróg będą odprowadzane do cieką Dopływ z Nowej Wsi poprzez trawiaste rowy drogowe lub rowy melioracyjne objęte przedsięwzięciem, oraz częściowo do istniejącego systemu odwodnienia drogi krajowej nr 19 oraz drogi powiatowej nr 1935R.

Spływ wód odbywać się będzie bezpośrednio z rowów drogowych łącznika, części drogi 1935R i pasów technologicznych oraz jezdni dodatkowych do odbiornika w rejonie obiektu mostowego PZM-32B w ciągu drogi 1935R. Natomiast wody opadowe z przebudowywanego odcinka drogi krajowej nr 19 wraz z projektowanym rondem R-1, części łącznika i drogi nr 1935R będą odprowadzane do rowów melioracyjnych oraz do istniejącego systemu odwodnienia drogi krajowej nr 19 oraz drogi powiatowej nr 1935R.

Projektowane drogi będą odwadniane powierzchniowo z odprowadzeniem wody z jezdni bezpośrednio do trawiastych rowów drogowych lub z zastosowaniem (w miejscach, gdzie jest to konieczne) ścieku zewnętrznego przykrawędziowego z zabudowanymi wpustami

drogowymi oraz przykanalikami z wylotami do rowu drogowego. W osadnikach studzienek wpustowych będzie zachodził proces oczyszczania wód opadowych. Kanalizacja deszczowa zostanie zastosowana, gdy nie będzie możliwe odwodnienie bezpośrednio do rowu (tj. w miejscach łuków drogowych z przechylkami poprzecznymi skierowanymi do pasa dzielącego oraz na wysokich nasypach).

Wg Autorów KIP, wody opadowe i roztopowe, przed odprowadzeniem do wód będą oczyszczane oraz będą spełniać wymagania względem zawartości substancji zanieczyszczających (zawiesiny ogólnej i węglowodorów ropopochodnych), określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311). W czasie eksploatacji drogi, w okresie zimowym stosowane będą środki zabezpieczające przed oblodzeniem (piasek, sól). Ze względu na skalę oraz zachowanie wymaganych norm, oddziaływanie na elementy fizykochemiczne i chemiczne w rozpatrywanym zakresie będzie nieistotne w skali JCWP.

Biorąc pod uwagę rodzaj i skalę przedmiotowego przedsięwzięcia oraz jego lokalizację i zasięg oddziaływania, a także zastosowane technologie i działania minimalizujące wpływ na środowisko uznano, że zamierzenie nie spowoduje znacząco negatywnych oddziaływań na środowisko gruntowo-wodne. Jednocześnie, przedsięwzięcie nie będzie wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla jednolitych części wód oraz dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE. L. z 2000 r. Nr 327, str. 1, ze zm.).

Prace objęte przedmiotowym przedsięwzięciem zlokalizowane będą ok. 125 m od osuwiska OS-17, ok. 40 m od osuwiska OS-17, którego stopień aktywności określono jako aktywne/nieaktywne. Ponadto prowadzone będą częściowo na terenie osuwiska OS-19, którego stopień aktywności określono jako okresowo aktywne/nieaktywne oraz ok. 15 m od osuwiska OS-20, którego stopień aktywności określono jako nieaktywne. W ramach przedsięwzięcia przewidziano działania umożliwiające kontrolę erozji powierzchni ziemi, takie jak hydroobsiew, zadarnienie, nasadzenia zieleni oraz odpowiednio zaprojektowane odwodnienie drogi.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest częściowo w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030, Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – funkcjonującego na podstawie Uchwały Nr XXXIX/781/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013 r. sprawie Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2013 r. poz. 3584, ze zm.) oraz otuliny Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego – funkcjonującego na podstawie Uchwały Nr XLVIII/990/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2014 r. poz. 1944, ze zm.).

Przedmiotowa inwestycja drogowa zlokalizowana jest poza granicami głównych korytarzy ekologicznych, wyznaczonych w *Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce* (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R.W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J.M., Zalewska H., Pilot M. 2005, zaktualizowanym w latach 2010-2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży), celem zapewnienia łączności ekologicznej, zarówno w skali całego kraju jak i w skali europejskiej. Planowana inwestycja koliduje z lokalnym korytarzem ekologicznym wyznaczonym w ramach projektu „Ochrona Ostoi Karpackiej Fauny Puszczańskiej – korytarze migracyjne”, zrealizowanego w ramach Szwajcarsko – Polskiego Programu Współpracy.

Obszar Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami PLH180030 stanowi miejsce występowania szeregu cennych przyrodniczo gatunków zwierząt i siedlisk przyrodniczych. Przedmiotami ochrony są tu: 4 typy siedlisk przyrodniczych (6410 – zmiennowilgotne łąki trzęślicowe *Molinion*, 6510 – niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie

Arrhenatherion elatioris, 9170 – grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny *Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*, 91E0 – łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae* i olsy źródliskowe), 3 gatunki motyli (czerwończyk nieparek, modraszek nausitous, modraszek telejus) i 6 gatunków ryb (boleń, brzanka, głowacz białopłetwy, kielb białopłetwy, kielb Kesslera, piskorz). Dla ww. obszaru Natura 2000 opracowany został plan zadań ochronnych – Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 4 sierpnia 2023 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2023 r., poz. 3836).

Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach. Został on wyznaczony z racji obecności na danym terenie wyjątkowych walorów przyrodniczych i pozaprzyrodniczych, na które składają się uwarunkowania tworzące nierozzerwalną całość. Obszar ten odznacza się wysokim stopniem naturalności. Występujące w nim uwarunkowania geologiczne, zasoby wodne, przyrodnicze oraz stan krajobrazu kulturowego stwarzają cenny zespół naturalno-kulturowy. W związku z brakiem dysharmonijnych elementów, teren ten posiada wysokie walory krajobrazowe.

Biorąc pod uwagę rodzaj, skalę, lokalizację, a także charakter i zasięg generowanych oddziaływań na środowisko przyrodnicze stwierdza się, że planowane przedsięwzięcie nie będzie się wiązać ze znaczącym oddziaływaniem na elementy przyrodnicze środowiska, w tym na przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000, jego integralność oraz spójność sieci Natura 2000. Przedsięwzięcie, nie wymaga zatem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, w tym oceny oddziaływania, o której mowa w art. 6.3 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Zgodnie z danymi przedstawionymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, realizacja przedmiotowej inwestycji drogowej będzie kolidowała z jednym stanowiskiem pierwiosnka lekarskiego – gatunkiem rośliny objętej ochroną częściową. Autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia wskazują jednak, iż ww. gatunek w badanym obszarze należy do częstych i rozpowszechnionych, stąd jego uszczerbek nie będzie znaczący dla jego lokalnych zasobów. Podobna sytuacja zachodzi w stosunku do zinwentaryzowanych tu chronionych gatunków zwierząt, w tym bobra europejskiego, kreta europejskiego, jeża i gąsiorka. Ponadto w przypadku bobra i mogącej tu również występować wydry – gatunków związanych z ciekim Dopływ z Nowej Wsi, zaprojektowany system przejść dla małych zwierząt, zintegrowany ze stałymi płótkami herpetologicznymi, umożliwi im bezkolizyjne przemieszczanie się na analizowanym terenie. Zaprojektowany system przejść na cieku Dopływ z Nowej Wsi zapewni funkcjonalność zidentyfikowanego tu lokalnego szlaku migracji płazów.

Zgodnie z wynikami inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla budowy odcinka drogi ekspresowej S19 Lutcza - Domaradz oraz danymi zebranymi na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla obszaru Wisłok Środkowy z dopływami PLH180030, w zasięgu możliwego oddziaływania przedmiotowej inwestycji nie występują żadne przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000. Analizy zawarte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia nie wskazują, aby przedmiotowa inwestycja drogowa mogła w sposób znacząco negatywny oddziaływać na przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000, jak również na jego integralność oraz spójność sieci obszarów Natura 2000.

Przedmiotowa inwestycja koliduje z lokalnym korytarzem ekologicznym wyznaczonym w ramach projektu „Ochrona Ostoji Karpackiej Fauny Puszczańskiej – korytarze migracyjne”, łączącym dwa krajowe korytarze ekologiczne – GKPd-3B Pogórze Dynowskie – północny i GKPd-3A Pogórze Dynowskie – południowy. Korytarz ten przebiega w krajobrazie otwartym – rolniczym z pojedynczymi niewielkimi zadrzewieniami. Brak jest tutaj ciągłych struktur leśno-zadrzewieniowych. Dodatkowo jego funkcjonalność jest obecnie ograniczona przez dwie przeszkody – istniejącą drogę krajową nr 19 oraz rzekę Stobnicę, które przecinają korytarz na całej jego szerokości. Opisywany korytarz ekologiczny w rejonie inwestycji jest relatywnie wąski (ok. 110-215 m) i nie obejmuje wszystkich siedlisk o analogicznych

uwarunkowaniach siedliskowych, które mogą być wykorzystywane przez zwierzęta. Autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia, na podstawie wyników inwentaryzacji przyrodniczej przyjęli, że także tereny w otoczeniu ww. korytarza ekologicznego, ze względów siedliskowych umożliwiają przemieszczanie się i migrację zwierząt, spełniają również definicję ustawową korytarza ekologicznego. Ponadto w jego obrębie w ramach realizacji odcinka drogi ekspresowej S19 Lutcza - Domaradz projektowane jest przejście górne dla zwierząt średnich, które umożliwi zachowanie ciągłości ekologicznej i zapewni funkcjonalność ww. lokalnego korytarza migracyjnego.

Należy tu zaznaczyć, iż z uwagi na lokalizację przedmiotowej inwestycji i oddziaływania z nią związane (hałas, oświetlenie), jak również bliskość zabudowy i niektóre rozwiązania projektowe dla ww. odcinka drogi ekspresowej S19 (w tym budowa lądowiska dla helikopterów), może wystąpić konieczność odsunięcia (na etapie ponownej oceny) ww. projektowanego nad drogą ekspresową S19 Lutcza – Domaradz przejścia górnego dla średnich zwierząt PZGs-33 / PZGs-1/8 (PB/DSU) w kierunku wschodnim, w okolice bliższe centralnej części zidentyfikowanego korytarza lokalnego.

W przedłożonej karcie informacyjnej przedsięwzięcia dokonano analizy możliwego wpływu inwestycji drogowej na cele ochrony i pełnione funkcje Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego. Z uwagi na przyjęte rozwiązania projektowe i działania ochronne, nie prognozuje się istotnego wpływu inwestycji na cele ochrony i pełnione funkcje ww. powierzchniowych form ochrony przyrody. Należy tu również zaznaczyć, iż budowa przedmiotowej drogi zalicza się do inwestycji celu publicznego, w związku z czym obowiązujące zakazy w ww. powierzchniowych formach ochrony przyrody jej nie dotyczą.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zezwala na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych, decyzje te wydawane są w odrębnych postępowaniach i mają inny charakter, dlatego też w przypadku, gdy realizacja przedsięwzięcia będzie wiązać się z łamaniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową, konieczne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń, o których mowa w art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Wpływ przedmiotowej inwestycji na klimat w skali globalnej, z uwagi na skalę przedsięwzięcia praktycznie nie będzie zauważalny. Jak wskazano w dokumentacji, projekt przedsięwzięcia uwzględnia najważniejsze czynniki klimatyczne, które mogą oddziaływać na drogę oraz towarzyszącą jej infrastrukturę. Obiekty inżynierskie spełniają wymagania normowe i wykazują wystarczającą odporność na warunki klimatyczne występujące w Polsce obecnie i prognozowane na wymagany okres ich trwałości. Planowana inwestycja z uwagi na zastosowanie nawierzchni asfaltowych (powierzchnie utwardzone) będzie pochłaniała wysokie temperatury. W celu minimalizacji tego zjawiska w obrębie inwestycji zaprojektowano nasadzenia zieleni oraz przewidziano obsiew trawami.

Przedsięwzięcie nie zalicza się do mogących spowodować wystąpienie poważnej awarii przemysłowej, na podstawie rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138). Z eksploatacją przedmiotowej drogi związane mogą być zagrożenia transportowe, tj. wypadki drogowe. W przypadku wystąpienia awarii z udziałem pojazdu przewożącego substancje niebezpieczne i rozlania się substancji poza teren szczelnej powierzchni drogi lub po przedostaniu się substancji do kanalizacji, zostaną niezwłocznie powiadomione o tym zdarzeniu właściwe służby.

Ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej w przedmiotowym przypadku jest znikome, ponieważ inwestycja zostanie zaprojektowana, wykonana i będzie eksploatowana zgodnie z wszystkimi obowiązującymi normami i przepisami.

Prawdopodobne jest wystąpienie ekstremalnych temperatur, suszy, czy silnych wiatrów, jednak zjawiska te nie występują w nasileniu mogącym powodować zniszczenie budowli drogowej i obiektów inżynierskich. Przy pojawieniu się silnych wiatrów co najwyżej mogą pojawić się uszkodzenia infrastruktury towarzyszącej drodze np. słupów oświetleniowych lub barier energochłonnych, wynikające z powalenia drzew na te urządzenia.

Wobec powyższego, mając na uwadze stwierdzony brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, w toku postępowania zmierzającego do wydania niniejszej decyzji nie było konieczności zapewnienia udziału społeczeństwa, o którym mówi art. 79 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Przed wydaniem niniejszej decyzji zapewniono stronom możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów zgodnie z art. 10 Kpa poprzez obwieszczenie z dnia 20 sierpnia 2025 r., znak: WOOŚ.420.21.1.2025.NH.41. W związku z ww. obwieszczeniem, w tut. Urzędzie żadna ze stron postępowania lub zainteresowana sprawą nie wyraziła chęci zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją, jak również nie zostały wniesione żadne uwagi do postępowania.

Pismem z dnia 11 września 2025 r., Towarzystwa na rzecz Ziemi, ul. Leszczyńskiej 7, 32-600 Oświęcim wniosło o dopuszczenie do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

O konieczności przedłożenia stosownego uzupełnienia do wniosku, poinformowano ww. Towarzystwo pismem z dnia 15 września 2025 r., znak: WOOŚ.420.21.1.2025.NH.49. W piśmie z dnia 23 września 2025 r. Towarzystwo na rzecz Ziemi nie wykazało interesu społecznego, który przemawia za dopuszczeniem Towarzystwa na rzecz Ziemi, do udziału w przedmiotowym postępowaniu, zgodnie z art. 31 § 1 pkt 2 Kpa. W związku z powyższym, przedłożony wniosek pozostawiono bez rozpatrzenia.

Z przeprowadzonego postępowania, w tym analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie oraz przeprowadzonego postępowania wynika, że sposób realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, przy zachowaniu metod prowadzenia prac oraz rozwiązań technologicznych określonych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz charakterystyce przedsięwzięcia pozwoli na dotrzymanie obowiązujących standardów jakości środowiska, w tym zdrowia ludzi na obszarze w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia.

Przychylając się do złożonego wniosku Pełnomocnika Inwestora, decyzji nadany został rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 108 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego decyzji, od której służy odwołanie może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Rozbudowa drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego jest ściśle powiązana z budową drogi S19.

Droga ekspresowa S19 ma na celu m. in. stworzenie bezpiecznego odcinka drogi zapewniającego wysoki komfort dalekobieżnego ruchu drogowego, oddzielenie ruchu tranzytowego od lokalnego, skrócenie czasu podróży, odsunięcie ruchu ciężkiego od obszarów zabudowanych czy zmniejszenie ryzyka wypadków drogowych. Ponadto nadanie rygoru decyzji jest istotne z uwagi na konieczność terminowego uzyskania wymaganych decyzji administracyjnych. Droga ekspresowa S19 należy do szlaku komunikacyjnego VIA CARPATIA przebiegającego przez Litwę, Polskę, Słowację, Węgry, Rumunię, Bułgarię i Grecję.

Biorąc powyższe pod uwagę należało uznać, iż nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest uzasadnione interesem społecznym, jak również ważnym interesem strony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych w podstawie prawnej, orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

1. Integralną częścią niniejszej decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia, stanowiąca szczegółowy opis przedsięwzięcia.

2. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.
3. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załącznik do decyzji:

- Charakterystyka przedsięwzięcia

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Sławomir Serafin

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Pan Damian Delikat – Pełnomocnik Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, ul. Wronia 53, 00-874 Warszawa, adres do korespondencji: KOLIN İnşaat, Turizm, Sanayi ve Ticaret S.A. Oddział w Polsce, ul. Grzybowska 4 lok. U-8A, 00-131 Warszawa
2. Strony postępowania za pośrednictwem strony internetowej i Tablicy ogłoszeń RDOŚ w Rzeszowie, Al. Józefa Piłsudskiego 38, 35 – 001 Rzeszów

Do wiadomości:

1. Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny
2. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
3. Wójt Gminy Niebylec, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
4. Wójt Gminy Domaradz, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
5. Wójt Gminy Jasienica Rosielna, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
6. WOOŚ; aa

WOOS.420.21.1.2025.NH.53

Rzeszów, dnia 30 września 2025 r.

Charakterystyka przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego oraz rozbudowa wybranych elementów infrastrukturalnych planowanej drogi ekspresowej S19 w ramach zadania inwestycyjnego „Budowa drogi ekspresowej S19 na odcinku Lutcza - Domaradz (z węzłem) dł. ok. 6,43 km””

Przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy zadania polegającego na rozbudowie drogi powiatowej nr 1935R pełniącej funkcję tymczasowego łącznika łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19, wraz z rozbudową drogi krajowej nr 19 i budową ronda turbinowego w miejscowości Lutcza, gmina Niebylec. Uwzględniono również rozwiązania projektowe, które nie zostały objęte zakresem dotychczasowych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi ekspresowej S19 na odcinku Kielanówka – Barwinek (Granica Państwa), a powodują konieczność wyburzeń budynków mieszkalnych wybudowanych przed 2015 r, a więc przed datą uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla głównego zamierzenia inwestycyjnego budowy drogi ekspresowej.

Przedsięwzięcie będące przedmiotem niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi rozbudowę podzielonego na etapy i realizowanego obecnie przedsięwzięcia pn.: „Budowa drogi ekspresowej S19 Kuźnica – Barwinek na odc. Kielanówka – Barwinek (Granica Państwa) wraz z niezbędną infrastrukturą, budowlami i urządzeniami budowlanymi – od km 11+400 do km 96+535, dla wariantu przebiegu trasy WB1 -alternatywa”, a w szczególności wchodzącego w jego skład odcinka Lutcza - w. Domaradz (z węzłem) dł. ok. 6,43 km.

Przedmiotowe zadanie zlokalizowane jest na terenie województwa podkarpackiego, powiatu strzyżowskiego i brzozowskiego, gmin Niebylec, Domaradz, Jasienica Rosielna.

Zakres inwestycji obejmuje elementy i działania polegające na:

- budowie drogi pełniącej funkcję tymczasowego łącznika wjazdu awaryjnego WA-1 łączącego istniejącą drogę krajową nr 19 z drogą ekspresową S19 w miejscowości Lutcza na długości ok. 195 m;
- rozbudowie drogi krajowej nr 19 w ramach budowy drogi pełniącej funkcję tymczasowego łącznika na długości ok. 315 m;
- rozbudowie i budowie drogi powiatowej nr 1935R łączącej istniejącą drogą powiatową z łącznikiem tymczasowych o długości ok. 905 m;
- budowie ronda R-1 na połączeniu drogi krajowej nr 19 i DP1935R;
- budowie dodatkowej jezdni DJ13cP obsługującej przyległy teren o długości ok. 236 m, która generuje konieczność wyburzenia jednego budynku mieszkalnego wraz z budynkami gospodarczymi;
- budowie zbiornika ZB1A, która generuje konieczność wyburzenia dwóch budynków mieszkalnych wraz z budynkami gospodarczymi;
- umocnienie cieku Dopływ z Nowej Wsi.

Ponadto zakres w zakresie inwestycji (obręb Domaradz, gm. Domaradz) przewidziano rozbiórkę dwóch budynków jednorodzinnych wraz z budynkami gospodarczymi w związku z planowaną budową zbiornika ZB6 oraz w obrębie Blizne, gm. Jasienica Rosielna, konieczna jest rozbiórka jednego budynku jednorodzinnego wraz z budynkami gospodarczymi z powodu przewidywanej budowy Węzła Domaradz.

Projektowane obiekty inżynierskie na cieku Dopływ z Nowej Wsi – MD-6 i PZM-32B będą dostosowane do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt. Obiekty te będą funkcjonalnie zsynchronizowane z obiektem PZM-32A w ciągu projektowanego odcinka drogi

ekspresowej S19 Lutcza - Domaradz. Zgodnie z przedłożonymi informacjami istniejący przepust na ww. cieku w ciągu rozbudowywanego odcinka drogi krajowej nr 19 nie będzie wymieniany/rozbudowywany.

Realizacja planowanej inwestycji wymaga przeprowadzenia wycinki ok. 2402 m² grup drzew oraz 781 m² grup krzewów i zakrzaczeń. W zamian planuje się wykonanie stosownych nasadzeń kompensacyjnych.

Na potrzeby przedmiotowej inwestycji drogowej nie będą realizowane zaplecza budowy – prace budowlane będą obsługiwane przez zaplecza zrealizowane na potrzeby budowy drogi ekspresowej S19 na odcinku Lutcza - Domaradz.

Miejsce planowanej inwestycji znajduje się w mozaice terenów użytkowanych rolniczo i niewielkich zadrzewień oraz zabudowy mieszkaniowej.

Łącznik tymczasowy będzie funkcjonował w okresie 1-2 lat od daty oddania do użytkowania odcinka drogi S19 Lutcza - Domaradz (2031 r.), przy czym okres funkcjonowania łącznika jest zależny również od terminu oddania do użytkowania drogi ekspresowej odcinka sąsiedniego, tj. S19 Jawornik-Lutcza. Po oddaniu do użytkowania całej drogi ekspresowej S19 na terenie województwa podkarpackiego łącznik tymczasowy będzie pełnił funkcję wjazdu awaryjnego.

W celu dotrzymania obowiązujących norm konieczne jest podjęcie działań ochronnych, tj. zastosowane będą ekrany akustyczne w lokalizacjach jak w tabeli poniżej:

Lp.	km ok. początku	km ok. końca	Droga	Wysokość [m]	Strona L/P	Rodzaj ekranu
1	0+256	0+350	DK19	4,5	L	mieszany
2	0+353	0+430	DK19	3,5	L	mieszany
3	0+023	0+126	DP1935R	3,5	L	mieszany
4	0+126	0+152	DP1935R	3	L	mieszany
5	38+582	38+820	S19	3	P	pochłaniający

Ekran mieszany posiadałby będąc dolną część pochłaniającą do wysokości 1,5 m, a górną część przeźroczystą.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Sławomir Serafin

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)